

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

„TWIERDZĘ KATEGORYCZNIE, IŻ W OKRESIE REWOLUCJI (1905 r.) ŻYDZI ORGANIZOWALI POGROMY POLAKÓW. W KRÓLESTWIE“.

Julian Unschnitt

Nr. 24 A

Warszawa, niedziela 23 stycznia 1938 r.

Rok XIII

Zydzi zorganizowali terror

Dwa zamachy na urzędników Zarz. M. w Lublinie

LUBLIN, 22. 1. (Od własnego korespondenta). Przed kilku dniami pisaliśmy na tym miejscu o niesłychanym napadzie sześciu żydów na kon-

trolera Miejskiego Punktu Kontroli Mięsa w Lublinie, który był na wywiadzie w związku z ujawnieniem potajemnej rzeźni. Obecnie mamy do zanotowania

świeży wypadek terrorystycznego zamachu żydów na kontrolera Polaka.

Dnia 20 b. m. kontroler Punktu Kontroli Mięsa p. Szczepiński, znajdując się służbowo w dzielnicy żydowskiej (rejon tajnych rzeźni) na ul. Kowalskiej został napadnięty przez żyda, który rzucił z tyłu 10-kilogramowy kamień.

Natychmiastowy pościg nie dał rezultatów.

Warto zaznaczyć, że napadnięty p. Szczepiński podczas pełnienia obowiązków służbowych, wykrywając żydowskie machlojki z mięsem dwukrotnie miał proponowaną łapówkę od żydów: Szy Rozenblata (30 zł.) i od Joska

Korngolda (12 zł. 45 gr.).

Ponieważ urzędnik pieniędzy tych nie przyjął, składając do odpowiednich władz raporty, żydzi chcieli się na nim oczywiście zemścić.

J. K.

Niebywałe zaostrenie rygoru wobec inż. Adama Doboszyńskiego

LWÓW, 22. 1. Inż. Adam Doboszyński, po przewiezieniu go z Krakowa, osadzony został w poje- dyńczej celi więzienia „Brygidki“ przy ul. Kazimierzowskiej we Lwowie.

We Lwowie władze więzienne zaostriżyły wobec Doboszyńskiego rygor więzienny. Nie pozwolono mu na używanie własnej pościeli,

własnej bielizny nocnej, na do- starczanie mu żywności z poza więzienia, a także odebrano mu rękopis rozpoczętej pracy naukowej, oraz nie zezwolono na ko- rzystanie z książek i czasopism.

Zaostrenie rygoru więziennego w stosunku do inż. Doboszyńskie- go na parę dni przed rozprawą, trudno sobie wytłumaczyć.

Niezwykli fundatorzy

15-godzinna libacja

dla publiczności na dworcu Głównym

Wśród stałych bywalców dworca Głównego olbrzymią sensację wy- wołała lukullusowa uczta, jaką dwaj nieznanymi fundatorzy urządzili w bu- fecie dla około 35 osób, rekrutujących się spośród przygodnych znajomych.

Wiadomość o niezwykłych funda- torach, którzy regulowali rachunki 500-złotowymi banknotami szybko roznieśli się w okolicy dworca, to też liczba amatorów bezpłatnej i su- to zakrapianej kolacji, szybko wzra- stała.

Po upływie kilku godzin właścicielowi bufetu i II klasy zabrakło przekąsek, ał posłać służbę do pobliskich barów po nowy transport. Uzupełniano również zapas alkoholu.

Niektórzy z zaproszonych z wiel- ką obawą odnosili się do uczt, przypuszczając, że będą musieli póź- niej sami regulować rachunki. Okaza- ne gośćmi dobrze wypchane portfe- le, przełamały wszystkie lody. Nie- zwykła uczta trwała przez 15 go- dzin. Według pobieżnych obliczeń, dwaj fundatorzy zapłacili ogółem ra- chunek, wynoszący ponad 3.000 zł.

Nie dość na tym. Na pożegnanie wszyscy uczestnicy libacji otrzymali podarunki w kwocie 5 złotych. Całe towarzystwo w wesołym nastroju odprowadziło na pocłag obu funda- torów, żegnając ich owacyjnie. Obaj nie zdradzając swego incognito wy- jechali z Warszawy w nieznanym kierunku.

Wywieziono kilkaset milionów marek Olbrzymią aferę dewizową wykryto w Hamburgu

BERLIN, 22. 1. Od dłuższego czasu w kołach gospodarczych sto- licy Rzeszy krążyły wiadomości o wykryciu wielkiej afery dewizowej w Hamburgu. Ze względu na dobre śledztwa, wszystkie szcze- góły dotyczące tej afery, jak nazwiska aresztowanych, rozmiar nadużyć i t. p. były trzymane w ścisłej tajemnicy.

Ostatnio wiadomość o olbrzy- mich nadużyciach została pot- wierdzona przez liczne rewizje i aresztowania, które nastąpiły ubiegłej nocy. Po rewizjach, które nastąpiły u szeregu przemy- słowców i bankierów, areszto- wano w Hamburgu ponad 100 osób ze sfer kupieckich i banko- wych. Aranżerem całej afery był dyrektor jednej z najpoważniej- szych firm zbożowych w Hambur-

gu, Alfred Töpfer. Nazwiska in- nych aresztowanych ze względu na dobro śledztwa nie mogą być ujawnione.

Afera dewizowa przekracza swymi rozmiarami wszystkie do- tychczas spotkane w tej dziedzi- nie nadużycia. Aferzyści zdołali bowiem wywieźć z Niemiec kil- kadziesiąt milionów reichsmarek.

Dalsze śledztwo w tej sprawie trwa.

Chłodniej Przelotne opady

Przewidywany przebieg pogody w dniu 23 b. m.:

Pogoda chmurna z zanikającymi opadami na wschodzie i południu kraju, a z większymi rozporządzenia- mi na pozostałym obszarze. Lekki spadek temperatury. Wiatry prze- ważnie zachodnie.

Skuteczność...

tabletki Aspirina polega na tym, że rozszerzając najdrobniejsze nawet naczynia krwionośne—wywo- łuje odciążenie systemu krążenia. Jest to specjalnie ważne przy grypie i wszelkich przeziębieniach.

TABLETKI ASPIRIN

ASPIRIN® TYPYNE 2 KRZYŻEM BAYERA ASPIRIN® TYPYNE 2 KRZYŻEM BAYERA

Sprawa Słonimskiego

Od kilku dni na porządku dziennym dyskusji literacko- politycznych znajduje się t. zw. sprawa Ipohorskiego, a wła- ściwie sprawa Słonimskiego.

P. Słonimski — nazwisko nie wymaga żadnych bliźszych wyjaśnień kto zacy, zamieścił w „Przedostatnim numerze „Wiadomości Literackich“ wiersz „Dwie ojczyzny“. Naj- bardziej bezstronne i najbar- dziej trafne określenie jego charakteru nie wystarcza za próbki. Oto urywek pod adre- sem Polaków:

W twojej ojczyźnie karki się przed każdą władzą Dla zwyciężonych wzgarda i Gdy ich na kaziń prowadzą Chociaż Ci sprzyja ten wieczór i noc bezgwiezdna

jakże mnie wynasz z ziemi jeśli jej nie znasz [ojczyste]

Ton, styl i intencja autora wiersza jest jasna. Oburzającą jasna. Młody dziennikarz, Ipohorski, oburzony tym właśnie tonem na własną rękę, bez po- rozumiewania się z kimkol- wiek, policzkuje dwukrotnie Słonimskiego w Ziemiańskiej.

O spoliczkowaniu Słonim- skiego zdecydowały dwie rze- czy: ton jego wiersza i odruch oburzenia p. Ipohorskiego. Ipohorski oczywiście nie kalku- łował, nie obliczał, nie rozwa- żał na zimno rozmaitych pro i contra takiego załatwienia sprawy. Zagotowało się w nim — poszedł i uderzył w twarz.

Czynu p. Ipohorskiego nikt nie uważa za metodę. Ale nie- jednokrotnie akty zniewagi —

obojętne czy prywatne, czy pu- bliczne — powodują reakcję, wyłamującą się ze zwykłych reguł postępowania.

Dalszy bieg sprawy mógł roz- winąć się w dwóch kierun- kach: albo na drodze sądowej, albo na drodze honorowej. P. Słonimski na policzek nie zare- agował, nie złożył też dotąd skargi sądowej na p. Ipohor- skiego.

Puszczono natomiast w ruch mechanizm propagandy. Jed- ni z całą złą wiarą, drudzy mylnie poinformowani lub roztkliwieni nagminnym w Polsce współczuciem dla ude- rzzonego wpadli na młodego dziennikarza, który zareago- wał drastycznie na obelgi Sło- nimskiego.

Prasa żydowska napadła

(dosłownie napadła) nań uni- sono, stopniując ton swych wy- padów od zwykłego wymyśla- nia do szewskiej pasji włócz- nie. W „Robotniku“, poza no- tatką w dn. 15 b. m., uderzył sam naczelny redaktor tego pisma p. Mieczysław Niedział- kowski.

W „Dzienniku Ludowym“ z dn. 14 b. m. już p. Ipohorski dowodził bojkówką — następ- ne dni atak główny przypuścił naczelny publicysta tego or- ganu. „Nowa Prawda“ i „Polo- nia“ odezwały się 18 stycznia, nie zapominając pochwalić p. Słonimskiego za jego protest w sprawie Brzeźcia i przycze- pić, obok zjadliwych słów pod adresem „epoki łomów“, kil- ku słodkich i ciepłych po- (Dokończenie na str. 3-ej).

Od dawna już utrzymuje się informacja, że wiceminister spraw wewnętrznych p. Jerzy Paciorewski oddelegowany do OZN, nie wróci już na swoje sta- nowisko w M. S. Wewn. Gabinet p. Paciorewskiego na Nowym Świecie zajął ma już w niedłu- gim czasie czasie wojewoda war- szawski p. Nakoniecznikoff-Klu- kowski.

Fermenty w Z. M. P. w Poznaniu

Ostatnio w oddziałach Związ- ku Młodej Polski w Poznaniu na- stąpiły pewne fermenty które u- jawniły się nazewnątr przez wy- stępowanie członków z tej organi- zacji (ks).

Polonia Restituta dla weteranów

„Monitor Polski“ z dnia 23 sty- cznia zamieszcza zarządzenia pre- zydenta R. P. o nadaniu krzyża oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski 50 weteranom i 3 weteran- kom 1863 r. oraz o nadaniu złoto- go Krzyża Zasługi jednej wete- rance z Krakowa.

W sobotę o godz. 13-ej w Mu- zeum Narodowym odbyło się uro- czyste otwarcie dwóch wystaw a mianowicie wystawy Artura Grottgera oraz wystawy „Dru- ków i rękopisów z okresu powsta- nia styczniowego“.

Rabin, czterech żydów i wvżsi urzędnicv samorządów na czele olbrzymiej afery paszportowej

CHELM 22. I. (koresp. wi.) W sobotę dnia 22 bm. rozpoczął się przed Sądem Okręgowym w Lublinie na sesji wyjazdowej w Chełmie olbrzymi proces, który jest ostatnim aktem wielkiej afery paszportowej.

OSKARZENI

Na ławie oskarżonych zasiadają: Antoni Majchrowski (b. sekretarz Zarządu Gminy w Świerżach powiatu chełmskiego), który pełnił obok tego funkcje urzędnika stanu cywilnego dla ludności żydowskiej, Todor Chazenzwald — rabin w Świerżach, Józef Stelmazczyk — praktykant biurowy pisarza hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Chełmie, Andrzej Stachura — sekretarz zarządu gminy w Chrywicz

kach (pow. chełmski) oraz czterech żydów: Sruł Lejba Frost, Moszek Ader, Moszele Brus, i Szyja Frydliug

ŻYDZI NA CZELE SZAJKI

W roku 1935, w miesiącu sierpniu Wydział Śledczy w Chełmie wpadł na trop szeroko zakrojonej afery paszportowej. W związku z tym ustalono, iż wiele osób wyjechało zagranicę za paszportami emigracyjnymi, wydanymi im na podstawie fałszywych wyciągów z aktów stanu cywilnego. Śledztwo wykryło, że fałszowaniem paszportów zajmowali się czterech żydów: Adler, Brus, Frost i Frydliug. Weszli oni w porozumienie z referendarzem starostwa powiatowego w Chełmie, nie żyjącym już obecnie, Wacławem Smolkowskim, oraz praktykantem biurowym pisarza hipotecznego sądu grodzkiego w Chełmie, Józefem Stelmazczykiem.

ŻYD INSPIROWAŁ

Aresztowany T. Stelmazczyk wskazał osobę żyda Sruła Lejba Frosta, jako głównego inicjatora afery. Śledztwo przeciągnęło się ze względu na rozmiary sprawy. Akt oskarżenia zarzuca, iż pełniąc funkcję sekretarza zarządu gminy w Świerżach i urzędnika stanu cywilnego dla żydów, sporządził 244 fałszywych aktów urodzenia, 105

aktów ślubnych, nieistniejących związków małżeńskich i 6 świadectw zamieszkania, niezgodnych również z prawdą.

RABIN WSPÓLNIKIEM AFERYSTÓW

Robinowi Todorowi Chazenzwaldowi zarzuca się podpisanie bez dokonania obrzędu religijnego 349 niezgodnych z prawdą aktów stanu cywilnego, 244 aktów urodzenia niezgodnych z prawdą, 105 fikcyjnych aktów ślubnych i t. d. naturalnie za łapówki.

LOTNE BIURO AFERYSTÓW

Wyszukiwaniem i kierowaniem do fałszerzy kandydatów na wyjazd zagranicę, zajmowali się czterej żydów: Frost, Ader, Brus i Frydliug. Oni też dostarczali referendawowi Smolkowskiemu fikcyjne wyciągi aktów stanu cywilnego, które fałszował Majchrowski i rabin Chazenzwald.

Smolkowski wystawił, działając w porozumieniu z resztą oskarżonych, 27 paszportów zagranicznych. Po ujawnieniu afery, Smolkowski odebrał sobie życie. Sprawa ta budzi ogromne zainteresowanie w Lubelszczyźnie, ze względu na jej charakter i osoby oskarżonych. Ze strony oskarżenia powołano 51 świadków. Jk.

STYCZEN

SIENIEC

23

NIEDZIELA

Wschód Zachód

-2 16-3

KS E Z Y C

Wschód Zachód

- 9 41

Dl dnia przycię

M - M 0 47

Dziś Zaślubiny N. M. P.
Jutro św. Tymoteusza

OGŁOSZENIA DROBNE

MEBLE

MEBLE Firma chrześcijańska „Ciechowski Nowy Świat” 39
Duży wybór nowoczesnych mebli gotową — ratami. Sztuki pojedyncze.

MEBLE firma chrześcijańska „Ciechowski”
Plac Trzech Krzyży 12 poleca duży wybór nowoczesnych mebli. Warunki dogodne. Sztuki pojedyncze.

MEBLE poleca nowo utworzona firma Stanisław Wyczółkowski
Nowy Świat Nr. 45 Warszawa Leszno 101 Warunki dogodne.

TAPCZANY higieniczne tapicer-
skie nowoczesne, to-
też klubowe wyróżn. własny poleca
H. Bielawski, Zielna 17, front.

RÓŻNE

A.A. C chrześcijańska firma. Garde-
robę starą męską, zamie-
niam na pierwszorzędne bielskie ma-
teriale. Bielski; telefon 3.34-08

A. WYTWORNI BIELIZNY S. ULSZEWski Warszawa
Koszykowa 44, poleca bieliznę: damską, męską, dziecięcą, pościelową, piżamy, biustonosze i pasy brzuszne. Firma istnieje od 1912 r. 10 proc. rabatu dla okazicieli min. ogłoszenia. Sprzedaż detaliczna i hurtowa.

Dykty, torniery, listwy, kielsztosy
Stefan Choromański, Żurawia 26, tel. 91047.

Krawaty w dużym wyborze od naj-
skromniejszych do wykwintnych
sprzedaje najtaniej oraz odwieża u-
żywane, pracownia Łagowskiego
W-wa, Marszałkowska 123-2 I p.
Hurt — detal.

**Tłumaczenia, listy, broszury, an-
tologii, francuski, niemiecki.**
Tel. 415-05.

**Tablice nagrobne, szyldy i rekla-
my świetlne, rzeźbione na szkło,
trwałe, estetyczne i tanie poleca
„Remy”, Warszawa — Ugrodowa 10,
tel. 11 15-77**

**60 zł. uszycie garnituru z do-
brymi dodatkami. 20 nicowa-
nie. Materiały na miejscu. Odpowie-
dzialnym raty. Krawiec chrześcija-
nin dyplomowany. Emilii Plater
20 — 33.**

LOYALE

**Do wynajęcia od gospodarza mie-
jskanie pojedyncze, sklep, za-
raz. Gęsia 89.**

KUPNO, SPRZEDAŻ

**Płyty 0.30, najnowsze i 25. Zamiana
za 6 nowa, przy kupnie. Patefony
najtaniej. Placówka chrześcijańska,
Marszałkowska 79.**

**Maszyny do pisania
Thales; duży wybór ma-
biurowe, arytymetry
szyn okazyjnych Sprzedaż — Kupno
— Remonty. Maczunder, Marszał-
kowska 83 tel. 700-05.**

NAUKA WYCHOWANIE

**Tańców szkoła Kłosowskiego, Wil-
cza 19 — rozpoczyna komplety
nowoczesne, wirowe. Gwarancja pi-
śmienna. Lekcje indywidualne. Prospek-
ty.**

Dla biur instytucji, urzędów

- materiały piśmienne
- przybory kancelaryjne
- DRUKI
- tablice emaliowane
- stemple, pieczęci

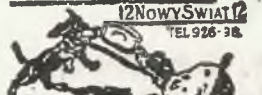
**ZARŁ. GRAF.-INTA. SKŁADY PAPIERU
„PIONIER”**

**ul. Kaz. Mahowski
ul. Marszałkowska 111**

JAK PANI UBIERZE SYNAK

lub córeczkę — tak sformatujemy.
U siebie w domu przebierać
można boby choćby kilka razy.
Mamy spokój o zdrowie w dniu
chłodny. Pięknie pozujemy dzieci
na tle łożeczka, zabawek. Fotogra-
fie wnuczka właścicielom będą upo-
minkiem dla babci. Fotografów do
mieszkań wysyła **EL-CHA-FILM,
BRACKA 17.** Fotografujemy bez
magnezji. 12 różnych fotografii zł.
5.70. Informacje — zgłoszenia tele-
fon 5-78-60.

T. CIESZKOWSKI sp. z o.o.
12 Nowy Świat 12
TEL. 926-38

KAPELUSZE CZAPKI
wojskowe, sportowe i uczniowskie

Zwarłował przed rozprawą

JAROSŁAW, 22. I. W Jarosła-
wie na sesji wyjazdowej Sądu
Okręgowego z Przemysła stanął
miał A. Rostecki z Łowicz, o-
skarżony o spłodowanie jednego
z domów w czasie strajku chłop-
skiego.

Rostecki na rozprawie nie sta-
nął, ponieważ w przeddzień zwa-
riował.

A B C ŻĄDAĆ

W kioskach Ruchu
U sprzedawców ulicznych
W urzędach pocztowych
We własnych punktach sprze-
dają

MEBLE

najkorzystniej nabyć można w firmie
W. KUCHARSKA, N-Świat 16
róg Al. 3-go Maja
Firma egzystuje od 908 roku

Pikietowanie-obowiązkiem narodowym Znamienny wyrok sądu w Tczewie

TCZEW, 22. I. Odbił się tu zna-
mienny proces na tle akcji pikieto-
wej, przeprowadzanej przez Polaków.
Jedną z żydówek, Liba Masielowa,

znieważała słownie poważanego oby-
watela tczewskiego Wiktora Andrze-
jewskiego. P. Andrzejewski wytoczył
żydówce proces prywatno - karny.

Z policji

Dotychczasowy kierownik VIII ko-
misariatu, komisarz Litwin, został de-
legowany do szkoły policyjnej dla
oficerów, jako komendant kompanii;
podkomisarz Erben z IV komisariatu
delegowany do X komis., wreszcie
asp. Stolkiewicz z X komis. do XIII.

Po rozważeniu sprawy Sąd ska-
zał żydówkę na dwa tygodnie ares-
tu i 50 zł. grzywny, podkreślając w
uzasadnieniu, iż pikietarza spełnił
swoją obowiązek narodowy i nie było
powodu obrażania p. Andrzejewskie-
go, który również pikietował sklepy
żydowskie.

≡ Kiermasz firm chrześcijańskich ≡

DLA PANA tylko BIELIZNA • DZWON

Wysoki gatunek niska
cena dobry krój

z WYTWORNI JÓZEFA JARKIEWICZA

Warszawa **ZŁOTA 45**
hurt — detal

Jedwabie, Lamy, Tiule

JOZEF PAWŁOWSKI i S-ka

Warszawa

Marszałkowska 116

Polska Chrześcijańska Hurtownia Śledzi

» ULIK « Sp. z o. o.

◀ Wspólna 10, tel. 9.48.2 ▶

Posiada na składzie różne gatunki wyborowych

śledzi po cenach ściśle wyliczanych

Sprzedaż na beczki i kopy

Zamówienia na Warszawę i prowincję prosimy kierować:
ul. 11-go Listopada nr. 64, tel. 10.08.54

Lampy i żyrandole

Wielki wybór. Najnowsze modele. Ceny przystępne

HUGON FRIED MONIUSZKI 4

≡ Popieraj handel polski ≡

SAMOCHODOWE WARSZTATY

Chmielna 120. Tel. 3.18-29

GARAŻOWANIE, KONSERWACJA SAMOCHODÓW I MOTOCYKLI
ORAZ SKUP STARYCH SAMOCHODÓW

BEZ FROTROWANIA

WOS-KRA

SZCZOTKAMI uzyskuje się piękny połysk
Płynna zaprawa do podłóg, posadzek
i linoleum — wytwornia chemiczna
KRASOWSKI WŁADYSŁAW
W-WA GROCHOWSKA 2-7 tel. 10-20-51

MAGAZYN OBUWIA

F. GREDZINIKI i S-ka
WARSZAWA MARSZAŁKOWSKA 150 IP 700
TEL. 48-40-12

POLECA W WIELKIM WYBORZE
OBUWIE REZNE z WŁASNEJ PRACOWNI
ORAZ MECHANICZNE
OBUWIE GUMOWE, POCZOCZY, REPARACJE
PEDICURE i t. p.

MIOD sycony do picia

MIOD zwykły w du-
żym wyborze

poloza Związek Pszczelarzy Spółdz z odp. udz. ał. w Lublinie
Sklep w Warszawie, ulica **K. OZA 1a**
telefon 0.34-36

A JEDNAK...
najwygodniejsza
Wetny —
jedwabie
Bcia Sobolewski
Warszawa
Marszałkowska - 119

SKORZANA GALANTERIA

Piotr ORZESZEK

MARSZAŁKOWSKA 39A
plac Zławiciela

przyjmuje wszelkie obśtalunki
reperacje po cenach niskich

Rabunkowa gospodarka obcych

Amerykanie niszczą polską naftę

Komu ma służyć projekt Wandycza?

Orzeczenie naftowo - geologiczne o terenach gminnych w Synowódzku Wyżnym, wydane przez dra. Jana Nowaka prof. Uniw. Jagiellońskiego w Krakowie głosi „Pas łupków menilitowych tworzący na przekroju rzeki Oporu i Strzyja na gruntach gmin Synowódzko Wyżne i Pobuku siódło, na przekroju Oporu, dochodzące szer. około 2 km. Siódło to jest przedłużeniem stref naftowych Schodnicy i Urycza”.

Jezeli się zważy, że szerokość ta jest tak wielka, jak w Boryslawiu, to nasuwa się pewność, co potwierdzi ciąg dalszy, że i obfitość ropy naftowej, równa zagłębieniu boryslawskiemu, musi się tam znajdować. Prof. Nowak nazywa ten obiekt pierwszorzędnym siódłem naftowym i mówi dalej „mu się dojdzie do wniosku, że w danym wypadku mamy przed sobą obiekt, odpowiadający wszelkim wymogom siódła naftowego”. A w końcu orzeczenia dodaje: „Teren w mowie będący należy, przy zachowaniu najdalej idącej ostrożności, gdyż chodzi tu o teren dziewiczy, ocenę jako teren bardzo poważny i obiecujący”. Orzeczenie to było wydane wtedy, kiedy Amerykanie nie byli jeszcze właścicielami tego pola naftowego, ale znali już jego wartość.

KONCERNY PRZY PRACY

Zanim wrócę do opisu wierceń tam przez Amerykanów prowadzonych, słów kilka powiedzieć trzeba o działalności ich w Polsce i Jugosławii. Niezłyj od dwóch lat dr. Marian Rosenberg, docent wykładający prawo górnicze na Uniwersytecie we Lwowie, w artykule drukowanym w czasopiśmie „Nafta”, opisując usiłowania niszczenia pól naftowych w Polsce, wyjaśnia to w sposób niezmiernie ciekawy. Opowiada on, że Niemcy oddali dostawę 70 proc. ogólnego zapotrzebowania produktów naftowych u siebie amerykańskiemu Tow. naft. „Standard Oil Comp.”, w zamian za po pieranie interesów niemieckich, gdyby one kiedykolwiek krzyżowały się z interesami polskimi w Waszyngtonie Tow. Standard Oil Comp. jest siostrzaną firmą Vacuum Oil Comp., która daleko wcześniej od Standardu zjawia się na widowni kapitałów zagranicznych, inwestujących w polskim przemyśle naftowym.

Tym dwóm wielkim firmom chodziło o zniszczenie pól naftowych w Polsce w pierwszym rzędzie, aby otworzyć rynek zbytu dla produktów naftowych amerykańskich. Pracowały one w myśl wskazań niemieckich, którym chodziło znowu o to, aby w razie konfliktu zbrojnego, Polska była skazana tylko na dostawę amerykańską, która znowu byłaby uzależniona od Niemiec. Zabrano się do tego z amerykańskim rozmachem na dwóch frontach.

USIŁOWANIA PRZEDWOJENNE

Do opanowania przemysłu naftowego dążyło „Vacuum” jeszcze na kilka lat przed wojną. Kiedy w roku 1908 przemysł naftowy przechodził ciężką chorobę hyperprodukcji z powodu zbyt wielkiej wydajności zagłębia boryslawskiego, ofiarowali Amerykanie kilka milionów dolarów na budowę olbrzymich zbiorników, magazynujących ropę z tym, że po określonym czasie przejdą one na własność Vacuum Oil Comp. Izba producentów naftowych użyla tej oferty, jako straszaka na rząd austriacki, który — nie chcąc dopuścić do owdzięcia przez Amerykanów przemysłu naftowym — dał potrzebne pieniądze na budowę takich zbiorników w Kołpcu koło Drohobycza.

Widząc tę drogę zamkniętą, Vacuum nabyło duże tereny naftowe w lasach rządowych w Tustanowicach i wybudowało ogromną rafinerię oleju skalnego w Dziedicach na Śląsku, dla której kupowano ropę u rozmaitych firm w Boryslawiu. Na terenach Tustanowic rozpoczęto wiercenia a równo czesnie usiłowali Amerykanie stworzyć fuzję wszystkich wielkich firm, któraby pozostawała

pod wpływem amerykańskim. Rząd austriacki, widząc znów grożące niebezpieczeństwo owdzięcia przemysłu naftowym, odmówił wagonów na przewóz ropy z Boryslawia do rafinerii w Dziedicach, dopóki Vacuum, zrozumiałszy robione im trudności, nie wyrzekło się swych zamiarów.

JAK WIERCILI AMERYKANIE?

Gdy Polska powstała, powstała też wzmocniona działalność Amerykanów. Widząc, że środki stosowane w czasie, gdy polski przemysł naftowy był nominalnie austriacki zawodzą, chwycili się innej metody. Liczyli się z tym, że Polska — nie mając przez lat wiele bytu politycznego — była zapomniana w Europie i sądzili, że jej mało znany przemysł naftowy łatwo im będzie zdyskwalifikować. Zabrali się do tego odpowiednio. Na pierwszy plan poszły

naftowego w Synowódzku, wydzierżawiło „Vacuum Oil Comp.” duży jego kompleks. — Założyli jeden tylko szyb, bo dla zniszczenia pola naftowego jeden szyb wystarczy. Doprowadzili go do głębokości 1.500 m. i tu powtórzyła się historia kopalni w Tustanowicach. Oto powołać się można na protokół z dn. 17 kwietnia 1926 r. spisany w kancelarii kopalni „Whaley” w Synowódzku wyżnym. „Vacuum” postanowiło kopalnię zlikwidować i zawiadania o tym Urząd górniczy w Drohobyczu. Ten deleguje do przeprowadzenia dochodzeń ś.p. inż. dr. Jana Holuba, radcę górn. pismem z dnia 12 kwietnia 1926 L. 3704. Chodzi o zezwolenie wyłączenia wszystkich rur z otworu wiertniczego, co równa się jego dewastacji. Oto wyjątek z jego protokołu:

Ślady ropy i gazów: Ślady ropy i gazów występują: 120 m., 140 m.,

Stieła w czasie dowiercania się produkcji ropy i gazów, twierdzącego, że produkcja naprawdę wynosiła w 1-szym horyzoncie 2 tysiące kg., a w 2-gim 4000 ropy dziennie i 36 m.³ gazu na minutę, Amerykanie otrzymali pozwolenie na zniszczenie szybu! Broni jeszcze straconej sprawy komisarz gminy Synowódzko (Alfons Orell), ale wobec oświadczenia dr. Eugeniusza Jabłońskiego, geologa firmy „Vacuum” i inż. Leona Kaszubskiego, ostatnio kierownika tej kopalni, muszą mówić, co im kazano. Amerykanie osiągnęli zamierzony cel...

CO PISALI ZA GRANICĄ?

W prasie angielskiej, amerykańskiej i francuskiej pojawiły się oszczerce artykuły, jakoby pola naftowe w Polsce nie były warte, a dowodem tego mają być ostatnie wiercenia w Synowódzku, w Skolskim powiecie. A prawda była zupełnie inna. Miarodajne może być tylko oświadczenie inż. Stiefla, który będąc kierownikiem kopalni „Whaley” dowiercił się produkcji, jak pisemnie zapewnił w 800 m. — 2000 kg., a w 1252 m. — od 400 do 6000 kg. ropy dziennie. Właściwą zaś produkcję gazu przyjąć trzeba na 88 m.³ na minutę, gazu ciężkiego wysokowartościowego, co równa się najmniej produkcji wagonu, t. j. 10 tysięcy kg. ropy (wartość 1400 zł.) dziennie.

Aczkolwiek Amerykanie zdyskredytowali pole naftowe w Synowódzku za granicą i zdołali

uzyskać likwidację swego szybu „Whaley”, jednak zaraz potem wydzierżawili część terenów naftowych w bezpośrednim sąsiedztwie zlikwidowanej kopalni i wyznaczili je do wiercenia dalszych czterech szybów. Ale przybyła komisja firmy „Vacuum” nie pozwoliła na wiercenia. Wydzier-

żawili więc dla tego, aby nikt inny nie mógł wiercić i osiągnąć produkcji ropy. Zniszczyli opinie o polach naftowych w Polsce, ale nie mogli zniszczyć ich rzeczywistej wartości, i dla tego inaczej jeszcze usiłowali osiągnąć groźny dla Polski cel...

Kierownik kopalni nafty.

tereny naftowe w Tustanowicach. Prowadzono tam wiercenia dały bardzo piękną produkcję. Jednak nie zatrzymano wiercenia pełnego szybu ropy, aby racjonalnie zacząć eksploatację. Na żądanie ówczesnego kierownika tej kopalni ś.p. Wawnikiewicza, który chciał eksploatować, odpowiedział mu rozkazem dalszego wiercenia, dlatego, że chodzi im o głębokość, nie zaś o produkcję... Wiedzieli bowiem Amerykanie, że poniżej głębokości złoża ropoносnego znajdują się silne wody słone, a chodziło im o zniszczenie pola naftowego. Osiągnęli cel. Ropę przewiercili, dostali wodę, kopalnię zdewastowali i ogłosili urbi et orbi, że tereny w Tustanowicach nie mają wartości... Potem przyszła kolej na inne pola naftowe...

NISZCZENIE PÓL NAFTOWYCH

Znając ogromną wartość terenu

873 m., 906 m., 945 m., W głębokości 1186 m. i 1198 m. nawiercono 17 m. gazu na minutę a w głębokości 1212 m. produkcja gazu się zwiększyła i doszła do 24 m. na minutę. W miarę dalszego pogłębiania otworu produkcja gazu spadła do 7 m. na minutę i w tej ilości się utrzymuje dotychczas. W głębokości 1252 i 1264 m. nawiercono ropę w ilości około 900 kg! na dobę. Ropa ta utrzymywała się przez 3 dni, przy czym cała produkcja uzyskana za pomocą łyżki wynosiła 3 baryłki. (1 baryłka 140 kg. ropy, więc jak?).

I mimo sprzeciwu dr. Norberta Schindlera, zastępcy ówczesnego właściciela wydzierżawionego Amerykanom terenu, który cytując punkt programu dosłownie: „Rury zamykające wodę w otworach wiertniczych muszą być bezwzględnie pozostawione i nie mogą być pod żadnym warunkiem wyciągnięte”, mimo sprzeciwu innych obecnych, sprawą tą zainteresowanych, którzy powołują się na kierownika tej kopalni, inż.

ORBITIS SPRZEDAŻ PO CENACH NOMINALNYCH BILETY KOLEJOWE krajowe i zagraniczne wszelkich rodzajów

Sprawa Słonimskiego

(Dokończenie ze str. 1-ej)

chwał liberalizmu i dawnych, dobrych, demokratycznych czasów. Gdy dodamy do tego głos Cata, który miękkość serca posunął tak daleko, że w Słonimskim ujrzał nagle publicystę odważnego, szczerzego i... „zdecydowanie antybolszewickiego”, oraz kilkadziesiąt drobnych notatek w prasie stołecznej i prowincjonalnej, będziemy mieli obraz propagandy.

Nikt nie napisał, że p. Słonimski na policzek nie zareagował, że można mu było spaść, lub być może spisano mu protokół jednostronny. Nie przypomniano, że ten „zdecydowanie antybolszewicki”, publicysta nazywał pogardliwie mundur żołnierski „notemem, bożkiem świętym, abn, które dziś jeszcze szczerzy na nas zęby metalowych guzików”, że kiedyś pisał, iż „coraz

mniej jest ludzi, którzy przystają na ulicach, patrząc na maszerujące bataliony — coraz więcej jest takich, którzy przyspieszają kroku i z pochyloną głową odchodzą, aby nie poddać się niepokojom, bijącym ze świetności munduru”. Zdaniem jego „coraz więcej ludzi chciałoby widzieć ten stary mundur kapitański, spoczywający grzecznie w sklepie z kostiumami maskaradowymi, obok stroju kapłana rzymskiego, czy wodza Zulusów”. Cudowne pendant do Tuwimowskiego „różni karabinem w bruk ulicy!”.

Sprawa p. Słonimskiego wykracza daleko poza ramy zajęcia w Ziemiańskiej. Postawa autora wiersza „Dwie ojczyzny” czyni z jego sprawy fragment rozgrywki polsko - żydowskiej na polskiej ziemi. T. W.

„Odrodzenie idealizmu politycznego” i wiele innych wartościowych premii książkowych otrzymują nowi prenumeratorzy „ABC”

Nowych prenumeratorów ABC czeka miła niespodzianka. Grono przyjaciół ABC ofiarowało kilka setów wartościowych utworów, przeznaczając je na premie dla nowoprzybywających abonentów ABC.

Wyjaśniamy więc, że każdy nowy prenumerator naszego wydawnictwa, wpłacający prenumeratę w okresie od 15 stycznia do 1 lutego br. otrzyma przy: wpłacie miesięcznej zł. 2.30, 1 tom wpłacie 2-mies. zł. 4.60, 2 tomy wpłacie 3-mies. zł. 6.90, 3 tomy i t. d. Spośród ofiarowanych książek wśród których znajdują się m. in. utwory Sienkiewicza —

„Na polu chwały”, „Wiry”, Nowele i t. d., T. Gluzińskiego „Sprawa Ukraińska” A. Borkowskiego „Za kulami wielkiego kapitału” i t. d.

Osoby wpłacające prenumeratę kwartalną zamiast 3-ech tomów będą mogły wybrać sobie inne książki tej samej wartości spośród ofiarowanych naszymu wydawnictwu, jak np. T. Gluzińskiego „Odrodzenie idealizmu politycznego”, Al. Dzierżawskiego „Swinie i koryto”, dr. W. Jacobsona „Z ludem wielkopolskim przeciw zaborem”.

Dla nowych prenumeratorów, którzy wpłacą prenumeratę pół-

roczną zł. 13.80 przeznaczone są wielkie premie w postaci 6 — 7 tomowych dzieł.

Książki wydawane są natychmiast przy wpłacie w kantorze lub też przesyłane pod wskazanym adresem.

Wpłaty należy skutecznie: w kantorze ABC, Al. Jerozolimskie 3a p. 11 w godz. 8 — 19, w Administracji ABC, Al. Jerozolimskie 121, w godz. 9 — 16 w Oddziale Praskim ABC, ul. Targowa 59 m. 3, na konto PKO Nr. 23400 oraz na pocztowe konto rachunkowe Nr. 2.

Dla wygody nowych prenumeratorów zamieszczamy będziemy co kilka dni przekazy rozrachunkowe, jednocześnie przypominając, że prenumerata ABC mieściowa (z odniesieniem do domu) i na prowincji wynosi tylko zł. 2.30 miesięcznie.

BO-DEGA Winiarstwo-Dancing Nowy Świat 23 (pasaz Italia) pod kierownictwem A. Jarrego i K. Zalewskiego Najmilszy lokal — Pierwszorzędny program — Doborowa orkiestra. — Ceny niskie

Aresztowanie prezesa S. L. na sali sądowej

KRAKÓW, 22. 1. W toczącym się procesie członków stronnictwa ludowego, którzy organizowali strajk rolny w powiecie bocheńskim, zeznawał jako świadek Franciszek Książek, prezes stron-

nictwa ludowego na powiat bocheński.

Ponieważ zeznania jego były sprzeczne z zeznaniami, złożonymi przez niego w śledztwie, prokurator zarządził aresztowanie Książki.

20 cyganów utopiło się jadąc w delegacji do „króla” Kwieka

RADOM, 22. 1. Na Wiśle pod Puławami wydarzył się tragiczny wypadek, którego ofiarą padło 20 osób.

Przez rzekę pokrytą lodem przeprawił się na wozach obóz

cygański, zdążający z województwa stanisławowskiego do Warszawy. Cyganie jechali jako delegacja do „króla” Kwieka.

W chwili, gdy wozy cygańskie znajdowały się, na środku rzeki, lód załamał się i 20-tu cyganów wpadło do wody, znikając pod lodem. Ocalały tylko kobiety i dzieci, jadące na dalszych wozach. Zwłok ofiar tragicznego wypadku dotychczas jeszcze nie wydobyto.

To doprawdy nie przystoi!

Jedną z popularnych instytucji społecznych organizuje rewie mody i rozsyła zaproszenia ze stemplem żydowskiej firmy mód Samski.

Sądźmy, że powierzanie firmie żydowskiej pokazu mody w wysokim stopniu nie przystoi powszechnie popieranej, polskiej instytucji społecznej.

W RADOMSKU

zaprenumerować „ABC” można u p. Wacława Szachrajdy ul. Narutowicza 26

KOLCE BEZ ROŻ

BEN — SPAD

Jeden z wydawców warszawskich, wdychając z powodu ciężkich warunków prasowych na porządku dziennym ostatniego związku wydawców nakreślił takie septyczne uwagi o dziwolągach językowych:

Samochód — Ben (bęc).
Samolot — Spad.
Zarówki — Oram.
Sposób utrzymania — zawód.

SZYBY NAFTOWE W WARSZAWIE

Jeden z dygnitarzy naftowych przekonywał jedno z wydawnictw prasowych o zbawności przyjęcia gratyfikacji mleczkowej z tytułu „lex Wandycz” i zakończył konferencję maksymą „Pecunia non olet”.

„Owszem, odpart wydawca, pieniądź nie śmierdzi, natomiast od wielu wydawnictw prasowych bucha naftą, jak z cysterny”.

Tabela loterii

15-ty dzień ciągnięcia 4 klasy 40 Loterii Państw.

I i II ciągnięcie

Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 5.000

zł. padła na nr. 68180

100.000 zł.: 120043

10.000 zł.: 2147 19010 85642

113144

5.000 zł.: 10407 36224 189388

2.000 zł.: 4063 37336 59936

63164 85683 90659 96254 112747

125833 131138 140246 160110

167073 178473 178956 187360

1.000 zł.: 6310 18465 21927

22831 28135 28868 32671 38603

39543 41125 40037 43793 49298

50010 67461 71592 72204 72091

80074 96435 97239 98628 102324

106915 122606 136955 155499

165073 180784 188136 189626

193609

Wygrane po 200 zł.

12 99 128 95 230 42 52 367 569

612 892 916 29 1050 78 250 321 45

66 97 524 658 83 750 61 916 20324

198 208 422 633 731 78 843 71 82

912 8137 268 456 69 684 785 883

986 4135 792 810 15 20 96 5151 321

406 724 8044 249 305 81 456 580

705 18 850 938 47 7209 308 45 540

56 605 12 71 8014 105 72 288 322

82 88 498 587 764 973 9186 243 69

88 387 74 459 549 676 99 788 39

49 77 10102 29 249 79 80 496 679

80 734 94 11011 52 205 882 408

12578 87 631 56 59 937 13016 43 110

35 830 63 411 704 81 67 809 27 102

14015 81 134 216 336 40 414 591

646 720 21 902 49 15001 115 96 283

457 546 785 934 94 16132 58 203 8

844 414 529 628 737 74 17090 589

777 900 10 54 18038 270 359 433 51

679 867 98 19318 77 550 778 988 76

20033 31 94 155 61 236 873 420 551

735 72 892 922 75 21291 447 50 89

514 80 650 766 801 61 937 22105

207 561 677 92 917 23009 25 38 127

270 828 69 416 43 24054 268 324 18

717 25262 433 98 558 681 700 22

32 49 57 26109 37 715 27135 235

401 580 704 28188 311 12 61 82 98

550 621 814 26 966 95 29011 22 97

121 90 233 517 651 92 759 86 995

30228 948 31006 87 591 714 98 880

924 55 88 32013 118 33 56 215 860

86 410 24 601 79 925 33159 298 342

435 96 539 739 819 752 47 34149 240

818 68 545 59 615 794 921 51 78

35024 28 71 431 60 75 818 812 50

912 90 30068 139 63 279 805 416

625 53 87136 354 454 790

34233 75 532 652 834 39104 54 367

678 997 40134 51 84 302 10 426 665

763 95 881 930 41250 190 235 429 582

632 705 16 33 42083 196 406 622 813

63 68 43014 39 141 77 234 369 489

533 641 84 500 27 914 22 44156 232

308 22 455 76 662 70 953 45001 79

188 294 556 46046 114 25 31 92 342

55 458 51 606 860 930 42724 450 720

52 87 889 48057 95 178 92 274 528

52 59 95 97 623 887 49048 238 66 467

606 17 50 68 94 721 843 968 78 50001

123 45 397 563 880 905 22 5 087

51242 310 64 417 581 709 24 890

52039 82 139 90 271 337 513 84 87

721 78 966 63073 173 392 482 511 20

38 46 48 685 875 935 64248 82 545

643 84 721 31 84 937 55017 162 93

326 97 484 835 83 809 96 933 25045

177 203 35 626 76 67004 131 61 88

243 583 602 14 45 748 870 954 58218

340 46 73 84 561 663 700 35 82 825

59072 95 245 406 602 66 92 710 23

30 52 987 60111 214 421 552 75 813

948 95 61004 79 324 412 529 605 71

845 923 62039 47 100 14 27 43 82 333

642 78 50 66 85 784 975 6300 25 195

478 543 632 37 80 86 910 34 64093

123 80 299 309 82 401 42 708 885

964 65187 223 504 763 830 66060 134

245 333 331 433 760 94 819 73 950

67106 351 414 63 605 713 812 53

68044 241 366 80 403 46 50 249 608

908 69035 195 226 650 60 831 70033

106 28 229 356 451 521 626 900 55

71169 71 98 304 77 435 621 844 72250

425 630 742 98 771 73103 211 44 454

70 581 616 927 57 74473 825 740

75054 276 387 84 465 56 580 63 726

813 978

III ciągnięcie

Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 20.000 zł.

na nr.: 19688

15.000 zł.: 67515

5.000 zł.: 13694 15655 23661 29881

81740 101155 116595 123597 143243

2.000 zł.: 14654 15086 25991 27038

28098 33891 47348 49059 53669 55878

62040 76625 78154 80004 84244 95088

110713 113748 115551 149713 151466

163093 188626 190214

1.000 zł.: 8412 25530 27112 36301

42023 48811 56173 56256 58089 60318

69972 72345 73117 86613 101610

110490 112241 117766 122859 130893

131880 135612 138626 148673 153829

171601 174038 175914

Wygrane po 200 zł.

492 806 976 1156 1308 1505 2029

2725 2996 3018 3613 14 3812 65

3900 4074 4204 4689 5184 5614 5948

6109 6462 6500 6832 7248 7465 7542

7624 7935 77 8113 8679 8742 8906

9013 67 9577 9698 9999 46 10213

29 589 871 99 931 11091 641 906

1204 172 340 74 499 782 976 13209

338 818 52 923 72 14215 92 620 61

62 708 15054 142 277 666 862 981

16131 591 803 17203 413 36 772 95

18072 80 811 16 428 627 19007 766

803 924 20430 578 89 21028 276 392

528 22015 72 223 918 28 23041 188

713 322 81 24118 347 700 926 25120

70 216 560 769 26103 448 587 723

912 27179 271 664 70 28186 301 4

534 687 728 958 29088 173 297 475

353 30196 298 81 593 489 782 93

31342 403 444 513 618 41 91 794 847

32037 218 504 84 621 817 33131 367

449 519 627 34095 222 93 452 527

36 35280 699 800 939 36066 312 605

74 37601 746 38180 344 538 718 806

39263 332 636 788 829 41288 42072

186 87 204 59 352 98 43094 496 99

965 777 44061 596 45227 422 760

46041 78 134 482 83 675 47004 98

301 490 600 812 48166 248 717 816

98 49018 226 748 985 50174 347

42 510 685 903 51100 685 723 52091

258 540 56 802 32 982 53248 726 830

54012 407 795 55069 554 612 20 63

803 56503 730 57185 262 317 686

976 58062 165 246 438 40 658 864

29080 482 544 919 60125 212 370 97

972 61228 300 72 741 807 15 62064

303 444 535 63341 487 16 765 367

64402 743 66 63241 75 78 324 432

689 66165 491 67016 88 121 457 575

80800 63621 75 402 559 758 62 70388

734 71051 186 7215 327 67 439 71

396 73180 88 412 832 74059 63 422

585 75107 60 96 482 561 76402 107

504 979 80 7036 42 508 55 68 683

78578 670 706 805 79179 990 80288

257 958 81385 124 44 82228 51 83089

734 562 84099 818 176 329 92 85208

70 457 620 24 754 953 88678 500 68

965 83 87046 125 332 532 600 72 91

870 91 88164 206 22 54 765 89087

520 83 95 757 987 90252 394 485 724

844 96 913 91170 910 92185 214 761

934 93432 55 689 818 94043 297 568

678 730 883 95288 327 426 685 734

922 96588 895 97023 39 151 286 802

98884 98066 326 496 829 38 78 939

62 95 100003 67 923 50 101020 309

31 557 687 724 884 102858 424 72

530 66 783 930 10312 471 511 605

166 935 104033 178 237 697 105057

248 427 918 93 106083 84 617 983

107180 3443 84 500 600 108006 405

dodatek ABC niedzielnym mauauka-Literatura-sztuka

Bohdan Gębarski

Brylantowe gody powstania styczniowego Tylko 53 bohaterów doczekało tej rocznicy

Stanoł ich do walki kilkadziesiąt tysięcy, młodych, zapalonych entuzjastów. Twardzi to byli ludzie. Nie złamały ich nahażki, cytadela i Sybir. Jeszcze w 1918 roku pozostało przy życiu 5.000 uczestników powstania (w tym dwóch weteranów z 1830 r.). Dziś już żyje tylko 53 powstańców. (10-ciu w Warszawie, 6-ciu w województwie warszawskim, reszta rozrzucona po całej Polsce, przy czym Wilno i Poznań nie posiadają już ani jednego wete-

rana). W Warszawie na Pradze przy ul. Floriańskiej 2, w schronisku Polskiego Czerwonego Krzyża, zarezerwowane jest całe pierwsze piętro na mieszkania dla weteranów 63 roku i ich rodzin. Przed paroma laty mieszkało tu jeszcze 14-tu weteranów, dziś już pozostało dwoje: p. Maria Fabianowska z Kowna (96 lat) i p. Mikołaj Ceglowski (99 lat). Reszta warszawskich weteranów mieszka na mieście prywatnie.

Czarująca babunia

Udałem się na wstępie do schroniska przy ul. Floriańskiej. Otwiera mi drzwi siostra P. C. K., uprzedzając, że weterani są bardzo zmęczeni, gdyż w związku z rocznicą powstania wizyty w schronisku odbywają się zbyt często. Mimo to po chwili zapraszają mnie do pokoju p. Marii Fabianowskiej. Żywa, wesółka staruszka, siwa jak gołąb, wita mnie jak starego znajomego i opowiada ze wzruszeniem o tej spontanicznej serdeczności z jaką w 1934-tym

roku (po 60-cio letnim pobycie w Kownie) powitała ją społeczność polskie. P. Fabianowska — czyli jak ją nazywają w schronisku „nasza Babunia“, ma w Warszawie rodzinę: siostrzeńca p. Zygmunta Ziarkę i ciotecznych wnuków, których bardzo kocha. Wkrótce po powstaniu wyjechała do Kowna, gdzie prowadziła salon mody i szkołę kroju, udzielając przy tym cały wolny czas pracy społeczno-patriotycznej.

Z szarpami do lasu

Jako młoda panienka p. Fabianowska przystąpiła do pracy konspiracyjnej. Uczyniła to pod wpływem wstrząsu, jaki przeżyła podczas masakry na Krakowskim Przedmieściu, kiedy padło 5 ofiar. Wówczas jeszcze jako panna Śli-

zorem robienia zakupów, celem obejrzenia placu boju i złożenia kierownictwu szczegółowego raportu.

W chwili rozpoczęcia powstania panna Śliwowska bierze czynny udział w dostarczaniu do lasu szarpów i żywności, jednocześnie, korzystając z wpływu stryja, malarza Śliwowskiego, który kierował pracami restauracyjnymi w Belwedrze, Łazienkach i na Zamku, wyjednywa u władz rosyjskich widzenia z aresztowanymi.

Pewnego razu przewoziła w powoziku pocztę i szarpie dla powstańców, gdy zatrzymał ją patrol rosyjskiej milicji. Kazano jej wysiąść z powozu i przesyłka wraz z odważną panną powędrowała do komisariatu, gdyby szczęśliwym trafem nie przechodził ulicą jeden z podwładnych stryja.

— Bój się Boga, Marysiu — krzyknął — tam stryj czeka na farby, a ty tu marudzisz. — Skoczył do bryczki i zaciął konia, pozostawiając pannę wśród milicjantów, którzy, wobec braku dowodów rzeczowych zwolnili ją na tymczasie.

— Raz odmroziłam sobie nos — opowiada Babunia z humorem. Kiedy przyjechałam do partii z szarpami chłopcy się aż za głowę złapali.

— Na Boga — pani zaraz nos odpadnie... ale natarli śniegiem i nic — jak pan widzi mam nos.

Dom weteranów w Babicach

Zegnam „Czarującą Babunię“ i wobec niemożności rozmówienia się z panem Ceglowskim, który jest chory i cierpi na całkowity zanik pamięci, jadę na Babice. Tu, w odległości kilometra od końcowego przystanku, przy ul. Łączności 2-4, w dwóch bliźniaczych domkach, mieszka dwaj zasłużeni weterani: prezes Związku Weteranów p. Wiktor Malewski i wiceprezes tegoż Związku p. Walenty Milczarski. Zaczynam od złożenia wizyty p. Milczarskiemu.

Wita mnie rzeźki, powiedziałbym młodzieńczy, staruszek. Z ogromną werwą opowiada o swoim burzliwym życiu powstańca. Był prowizorem aptecznym. Sześć jego aptekarzy Wołowski był za konspiracyjnym naczelnikiem Ostrówca Kieleckiego z ramienia rządu powstańczego. Poczynając od 61-ego roku w aptece ogniskowała się praca konspiracyjna, dru-

kowało się broszury, instrukcje, książki odbierał przysięgi od nowo-wstępujących.

P. Wiktor Malewski

Z chwilą wybuchu powstania dzielny chłopiec nie chciał pozostać przy spokojnej pracy w centrali powiatowej i poszedł do

Kłopoty kawalerzysty

— Miałem na wstępie pecha — opowiada mi p. Milczarski. Pewnego dnia jechaliśmy patrolowo w pięciu. Konie mieliśmy marne, siodeł brak, grzbiety końskie odparzone. Ujeliśmy po drodze szpiegów. Trzej koledzy zsiadli z koni

P. Walenty Milczarski z córką.

partii. Walczył pod Langiewicem, pod majorem Grylińskim i Czarkowskim w piechocie, a następnie pod Węgrem Szadorem w kawalerii.

i zaprowadzili szpiegów do pobliskiej karczmy. Ja z jednym jeszcze pilnowaliśmy koni. Kolega na chwilę oddał się i wręczając mi uźdz koni upuścił jedną. Koń widać znarowiony popędził cwałem. Ja z pozostałymi za nim. Wreszcie, po długiej pogoni złapałem go, ale koledzy, nie wiedząc gdzie zginął z końmi, pobiegli za mną piechotą. Na zakończenie jeszcze koń pode mną się spłoszył i wrzucił mnie do rzeki.

— Pod Dębową Wolą zraniono mnie bagnietą. Udało mi się uniknąć niewoli. Przeleżałem u ziemianina p. Malczewskiego. Pienienki mnie pielęgnowały i jakoś wypielęgnowały. Dzięki stosunkom ojca, który był prezydentem Sandomierza, udało mi się uniknąć więzienia.

Nawiasem mówiąc rodzina p. Milczarskiego to prawdziwa dynastia żołnierzy: dziadek walczył pod Kościuszką i ks. Józefem, ojciec w powstaniu listopadowym, a syn weteran w wojnie z bolszewikami.

Tajemniczy przyjaciel

Z łałem pożegnałem przemilęgo gospodarza i udałem się do sąsiedniego domu, gdzie mieszka prezes weteranów p. Malewski. Nie jest tak rzeźki, jak p. Milczarski, a i pamięć już mu tak nie dopisuje. W rozmowie pomaga mu bardzo małżonka, przypominając szereg zapomnianych szczegółów. Po opowiadaniu o zawziętej walce z rosyjską strażą graniczną, przechodzi mój Gospodarz z kolei do opowiadania o tym, jak cudem uniknął śmierci od stryczka, czy kuli rosyjskiej.

— Pod Plewkami dostał się w ręce kozaków. Sprowadzono go na sąd wojenny. Płk. Werner spytał go o nazwisko. Odpowiedział: Malewski. Nagle jeden z oficerów podniósł się i spytał: „Czy to pański brat jest majorem wojska rosyjskiego na Kaukazie?“

— Tak — odpowiedziałem. — To mój kolega... stary przyjaciel — odpowiedział oficer.

Wyprowadzono mnie i zamknęto w prowizorycznym areszcie.

Uwolnimy go

— W więzieniu jak w więzieniu panie naczelniku — odpowiedziałem ostrożnie.

Tym razem jakoś obeszło się bez badania. Odesłano mnie z powrotem i sprowadzono dopiero po miesiącu z górą. Byłem w oczekalni, a z sąsiedniego pokoju dobiegał głos mojego znajomego.

— Ależ proszę pana, on wcale nie był w powstaniu. To nieprawda, że go złapano z bronią w ręku.

— No to uwolnimy go i basta — zgodził się drugi głos.

Po chwili wyszedł naczelnik i zwrócił się do mnie z uśmiechem:

— Nie byliście w powstaniu?

— Nie, nie byłem — powiedziałem, bo i cóż miałem powiedzieć.

— No chłopce, nie idź tam, bo za to pędzą na Syberię — powie-

do chwili kozak wniósł dwie szklanki herbaty i parę bułek.

— Kto zdieł gospadin Malewskiej — spytał i postawił herbatę na stole.

Wypiliśmy herbatę z kolega. Nazajutrz przekazano mnie do więzienia w Łomży. W chwili przyjmowania mnie przez władze więzienne zjawił się mój tajemniczy opiekun i wsuwając mi do ręki grubą paczkę papierosów, szepnął po rosyjsku:

— Niech pan się niczego nie boi, prędko pana zwolnimy.

Po czym zwrócił się do dyrektora więzienia:

— Ten chłopiec aresztowany jest przez pomyłkę, proszę go ułaskawić w dobrej celi.

Po paru miesiącach dopiero wezwano mnie do naczelnika wojskowego. Mój prokurator stał obok niego.

— No jakżeś czujecie się w więzieniu? Karmią dobrze? — spytał naczelnik.

Uwolnimy go

dział pułkownik. Napisać mu kartę zwolnienia — rozkazał kanceliście.

Po chwili ukazał się mój nieznan przyjaciel. Przechodząc koło mnie wsunął mi do ręki nieznaną kartkę.

Gdy byłem już na ulicy rozwinięciem ją: Prosił mnie, abym przyszedł do hotelu na szklankę herbaty. Właśnie zastanawiałem się czy iść, kiedy spostrzegłem jednego ze znajomych, obywatela Dziekańskiego, który przejeżdżał właśnie bryczką.

— Siadaj pan zaraz i jedziemy do mnie — szepnął zatrzymując konia.

Zrezygnowałem więc z widzenia się z moim wybawcą i dotychczas nie wiem jak się nazywa.

Łapanie „panów”

— Czterech nas było braci, którzy poszli do powstania — kończy mój rozmówca. Jeden zginął w walce. Ja omal też nie wpadłem w ręce chłopów białoruskich, którzy wychodzili dużymi oddziałami, aby „łapać panów“ i oddawać ich w ręce rosyjskie. Raz oddział kozacki spotkał taką bandę i wzięli ich za powstańców za-

czął strzelać. Chłopi padli na kolana i zaczęli krzyczeć, że są „za Ruś i caria“.

Przejeżdżając przez polną drogę musieliśmy myśleć z sobą śladu, bo chłopci szli za nami jak za zwierzyzną. Robiliśmy więc w ten sposób, że jadąc na końcu ciągnął za sobą gałąź, którą zamiatali ślady kopyt końskich.

Weteran — poeta

Z kolei udaję się do porucznika weteranów p. Mamerta Wandallego. Jest to jeden z najczynniejszych weteranów — autor licznych wierszy, pamiętników, koresponduje przy tym stale z młodzieżą szkolną. Wysoki, dobrze

P. Mamert Wandall

zbudowany, z dużą siwą brodą, w otoczeniu przemilę rodziny przyjeżdża do mnie w swoim mieszkaniu przy ul. Dmochowskiej 4.

W chwili wybuchu powstania styczniowego, wstąpił do partii Antoniego Jeziorańskiego, która zorganizowała się w lasach skierskich. Stamtąd oddział udał się pod Rawę Mazowiecką. P. Wandall brał udział w dwu potyczkach (pod Rawą Mazowiecką i pod Lubochnią), oraz w odpędzeniu szpicy kozackiej pod Studzienną. Przygnieciony w czasie walki przez konia odniósł dotkliwie obrażenia. Z polecenia kierownika oddziału, udał się do Grójca z ustną sztafetą. Tu został pochwycen przez kozaków i od-

stawiony do naczelnika wojskowego. Wymierzono mu 50 nahażek. Jednak nie zdradził powierzonej mu misji. Wobec braku dowodów winy, władze rosyjskie zwolniły go.

Wraca do Warszawy, gdzie przystępuje do jednej z konspiracyjnych piątek, na czele której stała słynna literatka p. Duchńska. Tu organizuje pomoc dla rodzin uwięzionych w X pawilonie i powstańców. Konspiracyjne mieszkanie znajduje się na Nowym Świecie. W dniu zamachu bombowego na gen. Berga, tajna policja powstańcza poleciła p. Duchńskiej zlikwidować mieszkanie i pojechać do Paryża. Jednocześnie wyjechała z nią ciotka p. Wandallego, wybitna działaczka konspiracyjna, p. Ciszewska.

Pod pozorem spokoju, jaki panował w Warszawie, odbywała się walka na śmierć i życie między policją rosyjską a tajną policją rządu powstańczego. P. Wandall był wielokrotnie powiadamiany o niebezpieczeństwie aresztowania. Tuż się więc dłużył czas po Warszawie, nocując w przestęch mostu Kierbedzia, na skwerach i w karczmach na Pradze. Nie miał pieniędzy i cały jego dzienny pośpiech stanowiła bułka za 2 groszy. Wreszcie zemdlał z głodu na rogu Królewskiej i Marszałkowskiej. Odwieziono go do szpitala Dr. Jezus, gdzie przeleżał dwa tygodnie.

Po wyjściu ze szpitala udał się pieszo do Rawy, gdzie w okolicy dzierżawił kawałek gruntu znajomemu ogrodnikowi. P. Wandall pracował tu przez pewien czas w charakterze pomocnika ogrodniczego, następnie założył tajną szkołę. Został jednak aresztowany i kilkakrotnie gościł w murach więziennych.

Tajemnica kuźni

— W odległości 15-tu kilometrów od Grodziska — opowiada dalej p. Wandall — znajduje się, a przynajmniej wtedy znajdowała się wioska Skuły, należąca do O.O. Misjonarzy Św. Krzyża, którzy gorąco popierali powstanie. Tu w lasach skulskich znajdowała się stara kuźnia, gdzie powstańcy odlewali kule i reperowali broń. W sąsiedztwie, w wiosce Grzegorzewice znajdowała się kolonia niemiecka. Jeden z Niemców, Ludwik Klott, trzeci, wieścił o istnieniu zakonu powstańczej kuźni. Z innych osób wtajemniczonych był leśniczy Józef Milaty.

Klott sympatyzował z powstańcami, ale przez lekkomyślność opowiedział o istnieniu kuźni jednemu z swych rodaków, którego nazwiska sobie nie przypominam. Ten postanowił zawiadomić o tym władze rosyjskie, z czego zwierzył się Klottowi. Pochwyceni Niemiec natychmiast uprzedził powstańców, którzy zlikwidowali swoją zbrojownię, a kuźnię zrównali z ziemią.

Drugi Niemiec, którego będę tu nazywał „zdrajcą“, bo nazwiska jego nie pamiętam, udał się do Grójca, gdzie była siedziba wojennego naczelnika. Naczelnikiem był wówczas człowiek bardzo szlachetny, z pochodzenia

Białorusin, Zachar Andrejewicz Putiata, użył on wszelkich dostępnych środków, aby ratować życie powstańców, którzy dostali się w jego ręce. Do niego właśnie udał się z donosem zdrajca-Niemiec. Miał widocznie jednak pewne wątpliwości czy zwrócił się pod właściwym adresem i na wszelki wypadek powiadomił również naczelnika wojennego powiatu warszawskiego.

Putiata kazał donosiciela zatrzymać i z oddziałem kozaków udał się na miejsce, gdzie miała znajdować się tajemnicza kuźnia. Jakież było jego zdziwienie, kiedy na spotkanie jego wyjechała kawalkada jeźdźców z naczelnikiem wojennym powiatu warszawskiego na czele. Wobec zjawienia się tego dygnitarza, Putiata nie mógł sprawy zlekceważyć, jak pierwotnie zamierzał i kazał aresztować Klotta. Ludwik Klott został osadzony w prowizorycznym więzieniu w Grójcu, i codziennie poddawany chłości. Nie przyznał się jednak do niczego i kiedy z kolei aresztowano leśniczego Milatego, dał mu znak, że niczego nie wydał.

Wobec braku dowodów winy, władze rosyjskie obu zwolniły, a donosiciela Niemca zasieczono na śmierć nahażkami.

Ostatni weterani

Oprócz pp. Wandallego, Milczarskiego, Malewskiego i p. Fabianowskiej, w Warszawie pozostaje jeszcze 6-ciu weteranów: p. Mikołaj Ceglowski w schronisku na Pradze, p. Maria Bentkowska (obecnie obłożnie chora) przy ul.

Nowogrodzkiej 46, p. Antoni Bronikowski, Skorupki 8 m. 6, p. Walenty Adamski, Puławska 10 m. 49, p. Ludwik Królikowski, Konopacka 4-A i p. Teodor Wykrętowicz, Nowe Bródno, ul. Myszyniecka 16 m. 2.

Woiciech Sądecki

Stanisław Moniuszko

W osiemdziesiątą rocznicę wystawienia „Halki“

Wszystkim wiadomo, że przeżyjemy obecnie nie tylko kryzys operowy, ale i kryzys muzyki w ogóle. Pomimo dużych wysiłków dyrekcyj, zespołu orkiestrowego, sił dyrygenckich i aktorów, ludzie po prostu na operę nie chodzą.

Na koncertach od szeregu lat można spotkać te same twarze i trudno jest powiedzieć, że w Polsce kultura muzyczna istnieje w szerokim zakresie i że muzyka odgrywa taką rolę, jaką powinna odgrywać.

Normalny, t. zw. szary człowiek, nie czuje po prostu muzyki operowej i symfonicznej. Nie czuje, bo w jego wychowaniu nie było niczego, co by jego kulturę artystyczną mogło podnieść i co by go do właściwej reakcji na względnie muzyki w szkole, w życiu. Nie ma dostatecznego uwzględnienia muzyki w szkole, w wojsku, czy nawet w codziennym życiu rodzinnym. Bo prawdę mówiąc nie rozporządzamy dzisiaj do stateczną ilością pieśni o wysokim poziomie, które można by z najrozmaitszych okazji śpiewać i które mogłyby odgrywać właściwą rolę wychowawczą.

Niskiej frekwencji na koncertach i operach nie zapobiegają oni subsydia, ani najdalej posunięta propaganda, bo sprawa wymaga zasadniczo innego stosunku do pracy ze strony kompozytora muzyka, niż działa się do dotychczas.

Dzisiaj żaden z poważnych twórców nie odważyłby się napisać piosenki użytkowej, bo uważałby to za obniżanie swojego lotu. Panowie kompozytorzy nie schodzą poniżej symfonii, koncertu fortepianowego, czy etudy. I zapominają zupełnie, że ci ludzie, od których oni wymagają zrozumienia i zainteresowania, nie znają zupełnie alfabetu, który pozwoliłby im na odczuwanie tych właśnie symfonii i koncertów fortepianowych. Tym alfabetem mogłoby być coś w rodzaju „Pieśni Wojennej“, „Prząśniczki“, czy

„Gdyby Rannym Słonkiem“ — Moniuszki.

Dopóki takie nastawienie kompozytorów będzie istniało i dopóki nie zechcą oni dać szkołom i matkom pieśni popularnych, mających duże wartości artystyczne, dopóty twórczość ich będzie obracała się poza zapotrzebowaniem społeczeństwa i do dziś będą komponowali tylko dla ograniczonej warstwy ludzi, którym warunki pozwoliły na pewne wykształcenie muzyczne, czy tym, którzy na koncerty chodzą tylko przez snobizm. Bo nie można wychowania muzycznego pozostawić Katuszkowi i Petersburskiemu, a potem wymagać wysokiej kultury.

...

Z okazji osiemdziesiątolecia pierwszego wystawienia moniuszkowskiej „Halki“ p. Władysław Fabry napisał książkę, poświęconą Stanisławowi Moniuszce. Moniuszko Fabry'ego jest powieścią biograficzną, ale to określenie nie jest zbyt ścisłe. Bo pokazano tam tylko pewne fragmenty jego życia, ściśle związane z twórczością wielkiego artysty. A jeżeli są w niej w dużym stopniu uwzględnione i może niekiedy prześkrabane zło i nieprzyjemne strony życia operowego i jeżeli pokazano nam zbyt realistycznie kilka wycinków z za kulis ówczesnego środowiska artystycznego, to tylko dlatego, aby uwidatnić postać Moniuszki, który sposobem myślenia raził do dziś współpracowników odbiegał.

Bo Moniuszko był tym fenomenem, który codziennie chodził na Mszę św. do Wzytek, a w najbardziej trudnych chwilach jedynie ratunek widział w serdecznej modlitwie. Był niesłychanie przywiązany do żony i rodziny i wstyłki wolne chwile poświęcał na to, aby rodzinie być ustalić. Poza swoją pracę artystyczną i poza zajęciami długoletniego dyrektora Opery warszawskiej, zamęczał się błahymi drobnostkami aby

żona z domowymi sprawami nie wiele kłopotu miała.

Moniuszko pochodził z ziemskiej rodziny, wyniósł z domu najbardziej surowe, katolickie zasady i przywiązanie do tradycji, a to odbiło się na atmosferze „Halki“, „Hrabiny“, czy „Straszne Dworu“.

Stanisław Moniuszko nie mógł uskarżać się na brak uznania i zrozumienia wśród rodaków. Możliwe, że nie mógł być po prostu niezrozumiany, tak bardzo był polski. Do końca życia miał pewien żal, że nie był grany, ani śpiewany za granicą. Ale dzisiaj ten jego żal już nie jest istotny, bo to było jego osobiste, pozamuzyczne przeżycie i dzisiaj pozostała po Moniuszce tylko jego arcyposłuska muzyka, jej zdrowie i tężyna.

Fabry stosunkowo niewiele mówi nam o samej wartości muzycznej dzieł Moniuszki. Pokazuje nam raczej człowieka, który z jednej strony był niewątpliwym geniuszem, z drugiej zapisywał, bardzo starannie to, że któregoś tam dnia wydał 20 kopiejek na

drożkę, 15 kop. na kawę u Lourse'a, czy 75 kop. na nowe rękawiczki. Bo Moniuszko notował nawet najdrobniejsze swoje wydatki. Mimo, że był profesorem Konserwatorium, dyrektorem warszawskiej Opery i pobierał tantiemy autorskie, pozostawał w ciągłej potrzebie i często ratować się musiał 5-cio rublowymi zaliczkami u Wolfa za napisane na kolanie, piosenki. I nic dziwnego, bo był on ojcem siedmiorga dzieci, które kształcił i którym chciał zapewnić jaką taką przyszłość.

A teraz w okresie, kiedy mówi się o tym, że artyści muszą zmienić swój stosunek do pracy, życia i do swoich zadań społecznych, postać Moniuszki jest bardzo aktualna i dzisiaj byłaby z pewnością wzorem.

A doświadczenie takiego wzoru podniosłoby niewątpliwie wartość gatunkową dzisiejszej muzyki i pozwoliło jej wychować tych dla których jest przeznaczona.

* Władysław Fabry: Moniuszko. Str. 349 wyd. Płomień 1938.

TRADYCYJNE PĄCZKI na wagę Cukiernia A. LEŻAŃSKI MARSZAŁKOWSKA 36 tel. 9.29-05

Anna Firley

Farida-Jedyna na tronie faraonów

Bajka z 1000 i jednej nocy

Ślub króla Faruka, który się odbył w dniu 20 b. m. z niebywałym przepychem, zwrócił uwagę świata na kobietę, zasiadającą obecnie na tronie Kleopatry.

Jaką jest następczyni bajecznej królowej, której historia osnu-

ła jest złośliwym blaskiem tysiącletniej legendy.

Kto to? Królowa również. Nie. Księżniczka jaka? I to nie.

Młoda 16-letnia dziewczyna, nała mieszczanka, jakby się powiedziało, gdyby na Wschodzie to słowo miało jakiegokolwiek znaczenie. Córka sędziego z Aleksandrii.

Mała pensjonarka, która przed niedawnym czasem opuściła klasztor, miła, piękna i świeża jak brzoźkwinia, zasiadła na tronie sławnej królowej. Zaślubiny te były najwspanialsze ze wszystkich, jakie się odbyły w Egipcie, od czasu faraonów.

Królewicz z bajki

Zył sobie raz młody królewicz, którego zwyczajnie panujące na dworze odosobniły od wszelkich zabaw jego czterech siostr i ich przyjaciół. Czasem tylko, z daleka dobiegały go wesołe śmiechy. Zył w pałacu, pięknym, jak marzenie. Sam piękny, uczuciowy, wrażliwy. W otoczeniu królewicza nie było nikogo oprócz angielskich gubernatorów jako że to się działo w XX wieku, których jedynym zadaniem było uczynić z niego dżentelmena.

Niedługi pobyt w Anglii w szkole wojskowej. Studia nad historią krajów ościznych, a potem władza w wieku lat 16-tu.

Młody król z zapalem oddaje się sprawom swego państwa, nadal studiując historię Egiptu, nie przeczując, że pewnego dnia...

Miłość od pierwszego spojrzenia

Było to wiosną. W parku swego pałacu w Kubbah, w blasku słońca, pośród najpiękniejszych kwiatów, ujrzał ją po raz pierwszy. Była przyjaciółką jego siostr i jego towarzyszką zabaw, gdy jeszcze był tak małym, że chował się razem z siostrami. Naturalnie, nie poznał jej; wyrosła na śliczną pannę, wysoką, wysmukłą o czarującym uśmiechu i błyszczących oczach. Nosila wonne imię Sa Si — Róża bez skazy. On miał lat 17, ona 15. Tak zaczęła się miłość.

Gdy młody król, zapalony narciarz, wyjechał do St. Moritz ze swą matką i siostrami, pojechała również dama dworu królowej wdowy ze swoją córką Sa Si. Miłość, rozkwitła pod gorącym słońcem Egiptu, rozwijała się na pełnych radości i śmiechu wycieczkach. Wtedy to po raz pierwszy piękna Sa Si, wystąpiła jako dorosła panna i mogła tańczyć każdego wieczoru z młodym królem, którego już wówczas nazywała swoim ukochanym.

Po pobycie w Szwajcarii król Faruk pojechał do Anglii. Ten jego pobyt był różny od pierwszego. Młody król prowadził życie bardzo ożywione, dużo się ułubił, tak że wkrótce stał się ulubieńcem towarzystwa londyńskiego i niejedna panna spośród arystokracji angielskiej marzyła o egipskim królu. Ten jednak myślał o swej Sa Si, zwaną wśród najbliższych Jaskółką.

Królewskie zaręczyny

Od powrotu z Anglii nosił się król Faruk z postanowieniem posłubienia ukochanej. Przewidując jednak opór rodziny, czekał, aż ta wyjedzie na lato do Montazach i dopiero wówczas udał się do ojca „Jaskółki“ prosić o rękę jego córki. Można sobie wyobrazić z jaką radością został przyjęty. Gdy następnie oznajmił już o fakcie dokonanej swej matce, tej nie pozostało nic innego, jak porozumienie się z ojcem panny.

W SZYBKO DO SPORTÓW ZIMOWYCH NAJTAŃSZEJ w sklepie labr. C. GRABOWSKI WARSZAWA - SZPITALNA 7

A cztery siostry króla, ucieleszone, przez godzinę składały telefoniczne życzenia przyjaciółce. Następnego dnia gabinet i cały naród dowiedział się, że będą mieli nową królową.

Król Faruk cieszy się wielką popularnością wśród swych poddanych. Zyskał ją poczynionymi zmlanami tak w ceremoniale dworskim jak i w rządach, które chce uczynić bardziej postępowymi. Między innymi pozwolił on swej matce i siostrze być obecnymi na wszelkich oficjalnych uroczystościach.

Podczas ślubu jednak, który się odbył 20 b. m. był zachowany cały dawny ceremoniał. W pierwszej części, na której byli obecni sami mężczyźni, został spisany kontrakt ślubny, oraz król Faruk wręczył swemu teściowi symboliczną zapłatę za córkę. Następnie dopiero szlach El-Moraghu połączył młodych małżonków według prawa muzułmańskiego.

Król Faruk jest przesądny. Tak, jak jego ojciec przywiązuje wielką wagę do litery F, którą uważa jako sprowadzającą szczęście i pomyślność. To też perskie imię Sa Si zmienił na arabskie Farida, które w tłumaczeniu polskim brzmi Jedyna.

Drzewa--ludożercy na Madagaskarze

Żydzi powinni się mieć na baczności!

Od dłuższego już czasu wśród podróżników i botaników kursuje fantastyczna wieść o rzekomym istnieniu na Madagaskarze drzew ludożerczych.

Pierwszą wiadomość tę przyniósł podróżnik amerykański Osborn. Podróżując po wielkiej wyspie, napotykał w każdej niemal wiosce tubylców, na opowiadanie o istnieniu strasznych drzew. Sam nigdy ich wprawdzie nie zobaczył, natomiast potwierdzenie wszystkich opowiadań znalazł u miejscowych misjonarzy, którzy zapewni go o istnieniu tych drzew. Fakt, że cały Madagaskar mówi o tych strasznych roślinach, zdaje się być jednak najlepszym dowodem, że w dżun-

glach wielkiej wyspy afrykańskiej rzeczywiście istnieje coś nadzwyczajnego.

Inny podróżnik i równocześnie botanik Karol Liche słyszał opowiadanie takiego, który widział „ludożercę“. Ma on mieć wielki pień, przypominający szyszkę sosnową i cztery liście długości 4 metrów każdy. Liście te mają być twarde jak skóra i bardzo grube (20 — 40 cm.). Znajomy Lichego ujrzał to drzewo, asystując przy ceremonii składania ofiary drzewu. Trzeba bowiem wiedzieć, że Murzyni oddają drzewu cześć niemal boską i dostarczają mu ludzi na pożarcie. Z wierzchołka drzewa cieknie bez przerwy woniąca i odurzająca ciecz. Murzyni składają ofiarę na wierzchołku drzewa i zmuszają ją do napicia się cieczą. Jak opowiada ów naoczny świadek, ledwie ofiara dotknęła się miejsca, skąd ciecz się wydostaje, zamknęły się nad nią obrzyny liście, a gdy po pewnym czasie otworzyły się, koło pnia znalazło już tylko kości ofiary.

Choć opowiadania wyglądają zupełnie nieprawdopodobnie i zakrawają na bajkę, wybiera się na Madagaskar amerykańska wyprawa botaniczna dla ostatecznego wyjaśnienia tajemnicy.

Serce

twórcy o'imp'ad

Międzynarodowy Komitet Olimpijski postanowił przewieźć serce zmarłego twórcy nowoczesnych olimpiad, Cubertina'go do Olimpij na Wiosnę r. b. Po zakończeniu obrad międzynarodowego komitetu olimpijskiego w Kairze wszyscy członkowie udadzą się do Aten, gdzie wezmą udział w tej niezwyklej uroczystości.

Fantastyczna kariera pana Kennedy

Obecny ambasador Stanów Zjednoczonych w Londynie, p. Joseph Patrick Kennedy, miał bardzo urozmaicone życie. Jego karierę można zaliczyć do najbardziej fantastycznych.

Mały gazeciarz z Bostonu, następnie przewodnik po mieście dla turystów, student na uniwersytecie Howarda, gdzie został odznaczony jako atleta, dyrektor biura administracyjnego, producent filmów, reorganizator wielkiej firmy, doradca finansowy, prezes komisji dla spraw morskich, dyrektor giełdy w Nowym Jorku — to są ważniejsze etapy w drodze do obecnego stanowiska ambasadora.

Jako wielki przyjaciel prezydenta Roosevelta, p. Kennedy został przez niego obarczony misją

zwalczania niezdrowej spekulacji na rynkach amerykańskich. Spekulanci giełdowi, którym wydał zaciętą walkę, nazwali go buldogiem.

A oto anegdota, jaką o nim opowiadają z tych czasów:

Było to w restauracji, blisko sławnej Wall Street, gdzie p. Kennedy spożywał śniadanie. — Obok jego stolika przechodziła grupa maklerów, pośredników i innych ludzi giełdy. Jeden z nich mruknął półgłosem.

— Patrzcie, jak buldog je ostrygi.

— Bardzo je lubi nawet — usłyszał wesołą odpowiedź — są takie małe, że stanowią miły kontrast z rekinami, na jakie zwykle poluje.

Pocztówka jako bilet wizytowy

Rozpowszechnione obecnie wiadomości na kartach pocztowych rodowod swój wywodzą z XIX stulecia.

Oczywiście, nie miały one tego charakteru powszechnej używalności, jaki mają dzisiaj, a co najważniejsze, iż używane były do zupełnie innych celów, a mianowicie, jako bilety wizytowe. Przepiękne karty, dzisiejszego forma-

tu, ozdobione różnorodnymi widoczkami miast, okolic i pomników, oraz rysunkami, służyły do osobistego użytku modniśców.

Właściciel pięknej karty własnoręcznie wypisywał na niej swe imię i nazwisko i posługiwał się w życiu towarzyskim, jako wytwornym, modnym biletom wizytowym.

Podczas mrozów

najlepiej otrzymywać pismo do domu

ABC

zapamiętanie, można osobiste, telefonicznie lub listownie.

Adres: Al Jerozolimskie 3a pokój Nr. 11.

telefony: 8-18 33 lub 3-09 33.

STUDENTÓW

wykwalkowanych korepetytorów; pracowników biurowych lektorów; masarzystów poleca Spółeczne Biuro Pośrednictwa Pracy przy Tow. „Bratnia Pomoc“ S U i P Krakowskie Przedmieście 30, tel. 2-77-12, czynne codziennie 13 — 14 i 18 — 19, soboty 13 — 14.

W E S O Ł E A B C

ZDUMIEWAJĄCE

...o, pomysłcie! W jeanym tygrodniu przybyło nam 12 kg.

POCO PRAĆ?

— Ile kosztuje ta koszula — pyta klient kupca — żyda?
— 10 złotych.
— Co, taka tandeta. Po praniu będzie zupełnie do niczego.
— Ja bardzo przepraszam, ale kto panu każe ją prać.

LITOŚCIWY MAŻ

Zona ziałała za kij i chce nim okładać męża. Biedak schował się pod stół. Po chwili jednak wysunął głowę i mówi słodko:
— Kochanie, rzuc ten kij, ja ci nie nie zrobię.

MĄDRY MORYC

Profesor: ...więc Neron kazał podpalić Rzym na razie z 4 stron.
Moryc: Oj, biedne były te towarzystwa assekuracyjne, gdzie Rzym był ubezpieczony.

POCIECHA

— Och, zbiło mi się lustro, będę miała 7 lat niepowodzenia.
— Nie wierz kochanie tym zabobonom. Jedna moja koleżanka też zbiła lustro i zaraz na drugi dzień przejechało ją auto.

WSZYSTKO JEST WZGLĘDNE

Był pewien biedak, który nie miał co jeść. Nagle los uśmiechnął się do niego: wygrał na loterii 1000 zł.

— Och jakież ja jestem bogaty! — powiedział i wziął się do interesów. Zarabiał z każdym dniem coraz więcej i wreszcie dorobił się ogromnego majątku.

Zaczął grać na giełdzie. Z początku szło mu dobrze, ale pewnego dnia przegrał cały majątek. Pozostało mu tylko 1000 zł.

— Och jakież ja jestem biedny — powiedział i powiesił się.

ADAM

Ksiądz: Węć kiedy umarł Adam?

Uczeń: Proszę księdza, on wcale nie umarł. Zawsze przychodził do Jady jak tylko tatuś wyjdzie z domu.

PROPORCJONALNA NAGRODA

— Walenty pójdzie na stację, bo dziś ma przyjechać moja teściowa, to pomożecie jej przynieść walizki. Za pracę dostaniecie złotówkę.

— A jak nie przyjedzie?
— To dostaniecie 2 złote.

I TO RACJA

— Mój syn jest świetnym mówcą.

— Co też moja pani wygaduje. On nawet po polsku dobrze nie mówi.

— A czy taki Musolini po polsku mówi?

JAK RÓWNOŚĆ, TO RÓWNOŚĆ

Po jeździe szlachty zagrodowej, jeden z szlacheckich przychodzi do audiencji do wojewody. Wechodzi do gabinetu i wita go głośno:

— Dzień dobry, panie kolego!
— Czyś pan zwariował — obruszył się wojewoda — odkaż to jesteście kolegami?

— Jakto? Przecież pan sam powiedział na jeździe, że „szlachcic na zagrodzie równy wojewodzie“.

BIEDNY KAZIK

— Co robi Kazik?
— Szuka żony.

— Jakto, przecież on się nie dawno ożenił z tą artystką z kabaretu.

— No tak i teraz właśnie jej szuka.

Cicha Warszawa

Długa tresura warszawiaków wydała wreszcie rezultaty. Warszawa zaczęła być najbardziej cichym miastem na świecie. Ze wszystkich stolic europejskich zjeżdżali się do Warszawy reporterzy, agencja Cooka organizowała wyścigi turystyczne, których uczestnicy oczy otwierali ze zdumienia, a w prasie i literaturze poczęło krążyć przysłowio:

wie: „cicho, jak w Warszawie“.

Joe Westherby, współpracownik „Uncle Sam Herald“ jadąc do Warszawy, już zgóry przygotował się na rzeczy nadzwyczajne, ale to, co zobaczył, przekroczyło wszelkie jego nadzieje.

Nie zdziwiło go to, że po cięgu zbliżając się do Warszawy, jechał coraz ciszej, a na dworzec wszedł jak wąż bez najmniejszego szelestu, pasażerowie zaś poczęli opuszczać peron na palcach. Nie zdziwiło go także taksiówki, jeżdżące bez szmeru. Nie wzbudził w nim najmniejszego zdumienia facet, przejechał przez milczącą taksiówkę i zatykający sobie usta, aby nie zakłócić drżącym wrzaskiem powszechnej ciszy. To wszystko wiedział, o tym pisała prasa.

Pierwszy dreszcz zdumienia uczuł Joe Westherby w gospodzie „Pod Milczącym Dzwonem“, w pobliżu dworca, gdzie wstał na piwo. Przy jednym ze stolików siedziało towarzystwo, obchodzące uro-

czyście, jak zmiarkował Joe, imieniny jednego z towarzyszy, tygo pana z bródką blond. Wszyscy stali dokoła stolika, śpiewając szeptem „Sto lat“, ale tak cicho, że ledwie po ruchu warg można było poznać słowa hucznej pieśni.

Opuściwszy knajpę w lekim zdziwieniu, Joe Westherby doznał większego na ulicy. Chodnikiem biegli na palcach kolporterzy, szeptem sprzedając gazety.

Połem Joe Westherby dzi-

zielił, żółtki, a wreszcie zrobił się koloru lila. Joe Westherby zbliżył się, aby postuchać, co wymyśla policjantowi wojewoda, ale dostojnik czynił to tak cicho, że Amerykanin nie mógł dosłyszeć ani słowa.

Gdy Joe Westherby znalazł się na N. Świecie, zobaczył rzecz, która wprawiła go w prawdziwe osłupienie. Dwóch policjantów prowadziło w kajdanach sławnego bandytę, Kaszaka, niosąc także jego rewolwer, zaopatrzonego w specjalne

wił się już nieustannie. Na rogu ulicy widział wojewodę Jaroszewicza, jak bezszelestnym ruchem warg wymyślał policjantowi. Posterunkowy, pilnie wpatrując się w wargi dostojnika blade, czerwieniał,

go systemu tłumik, który sprawiał, że strzały nie było wcale słychać. Oprócz tego rewolweru policja miała dwa granaty ręczne, wybuchające bez szmeru oraz kilo odszmerzowane go dynamitu.

ON: — Jaki pierścionek ci kupić, naśladozsa na imieniny.
ONA: — Kup mi pan ślubną obrączkę.

W EPOCE KAGULARDÓW

— Wiesz, codziennie dostaję listy z pogrózkami.

— Bój się Boga! Takie straszne czasy! Człowiek życia nie jest pewny! A czy przynajmniej domyślasz się od kogo te listy pochodzą?

— Owszem wiem. Pochodzą od moich wierzycieli.

TO BYŁO TAK

Komornik przychodzi na licytację i stukta do zamkniętych drzwi. Nikt nie odpowiada.

— Proszę otworzyć. Nic nie pomoże, bo ja wiem, że jesteście w domu. Wasze buty stoją przed drzwiami.

— To nic nie znaczy, ja wyszedłem w drugiej parze.

Nie ma za co?

Hallo! To ty kochanie? Chciałem ci podziękować za narty.
— Coprawdy n'a ma za co.

NOWICJUSZKA

Sarsza pani ucząca się na nartach:

„A jakże szanowny pan nazywa ten rodzaj zatrzymywania się“.

U CADYKA CUDOTWÓRCY

Mojsze Szwarzman pokłócił się z Lejbą Wajsbłatem i pojechał do słynnego cadyka w Górze Kalwarii.

— Rebe — oświadczył — ja jestem Lejba Ajsblat, powiedz mi co mnie czeka.

— Oj, źle będzie z tobą: żona powie ci bliźnięta, z których tylko jedno będzie twoje, gessefty ci się nie powiedzą, a potym umrzesz nagle.

— No to bardzo dobrze rebe — powiedział Mojsze promieniejąc — bo ja wcale nie jestem Lejbą Wajsbłatem tylko Mojsze Szwarzman, galanteria.

POCIESZYŁ

Pan Alojzy przyjechał do rodziny na wieś, a że lubił świeże powietrze więc pozostał tam parę tygodni. Wreszcie jednak wybrał się do domu.

— Czy aby nie spóźni się na pociąg? — zapytał parobka, który odwoził go na stację.

— W tym to już moja głowa, prośe łaski pana. Jaśnie pan powiedział, że jak się spóźnię na pociąg i odwożę pana nazad, to mnie przepędzą na cztery wiatry.

— Of, a!-shrdlu cmfwyp abgn

NA WYSTAWIE OBRAZÓW

Starsza, krótkowzroczna pani przychodzi na wystawę futurystyczną. Oczywiście obraża się do głębi potwornością wystawionych obrazów.

— Naprzykład to — mówi wskazując przed siebie — czy to ma być portret — ta obrzydliwość?

— Ależ proszę pani — przerywa jej przewodnik — bardzo przepraszam. To wcale nie jest obraz, tylko lustro, w którym się pani odbija.

ZGADZA SIĘ

— Czy to prawda, że Pawnucy siedzi?

— Tak.

— A to łobuz! Powiedział mi, że jedzie na 2 miesiące do brata.

— To zgadza się. Jego brat też siedzi.

DWA PUNKTY WIDZENIA

Ona: Dobry mąż to jest taki mąż, który zarabia więcej niż żona wydaje.

On: A dobra żona to jest taka żona, która wydaje mniej niż mąż zarabia.

CUDOWNE DZIECKO

— Miałem zaledwie 6 lat, a już zarabiałem grą na skrzypcach.

— Jakto? Dawaleś pan już wówczas koncerty?

— Nie, ale nasz sąsiad dawał mi pół złotego żebym tylko nie grał.

SKUTECZNE LEKARSTWO

Pan Jan choruje na żóładek. Uda się więc do lekarza, który zapisuje mu stosowne lekarstwo. Po tygodniu chory przychodzi ponownie i skarży się, że lekarstwo nie pomogło. Lekarz zapisał mu silniejszy środek i kazał przyjść po trzech dniach. Ale i to lekarstwo nie pomogło. Bóle żóładki nie ustają. Lekarz wna-

— w pacie i zapytuje:

— Jaki pański zawód?

— Jestem urzędnikiem państwowym.

— No to rzecz jasna! Trzeba było mi tak od razu powiedzieć. Proszę ode mnie pożyczyc złocizna i iść na obiad, a wtedy wszystko będzie w porządku.

Po kilku godzinach Joe Westherby widział już takie sprawy, że stracił zdolność dziwienia się. Oto, zwiędając budowę nowego dworca w Warszawie widział betoniar-ki mielące kamienie bez najmniejszego hałasu, widział świdy elektryczne, tak skonstruowane, że nie robiły nawet takiego szelestu, jaki czyni motyl, muskając skrzydłkiem płatek polnej róży.

Mimo wszystkich cudów, jakie widział, Joe Westherby nie mógł się oprzeć uczuciu podziwu, gdy zobaczył wielką szynę żelazną, która spadła z wysokości drugiego piętra na betonowe podmurowanie i wydała zaledwie taki głos, jaki wydaje komar, startujący do lotu. W chwilę potem runął z nasypu cały wagon szyn żelaznych, odgłos zaś tego wypadku do złudzenia przypominał podrapanie szyby małą szpileczką.

— Jeszcze pół roku temu — wyszeptał dziennikarzowi do ucha naczelnym inżynier — takie rzeczy robiły hałas 4 SzSz. Dziś, jak pan widzi hałas równy się zaledwie 1 SzSz.

— Co to jest SzSz? — spytał Joe Westherby.

— Jednostka. Zapomocą tej jednostki mierzymy hałas. SzSz to jednostka hałasu. Szpilko - Szyna. Równa się ona hałasowi, jaki wydaje jedna szpilka spadająca na szynę z wysokości jednego centymetra. Teraz pracujemy nad tym, aby wagon szyn runąłszy na beton wydawał tylko szmer pół SzSz.

Gdy wieczorem Joe Westherby zobaczył burzę warszawską: bezszumny wiatr, bezpluskowy deszcz i ororuny, bijące z takim hukiem, jaki wydał się paznokcie przetyknięty o paznokcie (3 SzSz) — przeżegnał się, spakował manalki i uciekł z tego dziwnego miasta.

VERY

Z MIŁOŚCI

Napisałaś mi: „Weź auto i wróć do mnie.
Wziąłem auto... i dlatego dziś tu jestem.

POJEDYNEK

Pomerans i Kugelman posprzeczali się. Odbywa się między nimi amerykański pojedynek. Ciągła losy i Pomeranc, który ma pecha, wyciąga czarną galkę.

Jest błąd, ale podnieć dłoń głowę i wychodzi z rewolwerem do sąsiedniego pokoju. Po chwili rozlega się strzał... Cisza. Nagle drzwi otwierają się i do pokoju wchodzi... Pomeranc.

— Możecie mi pogratulować, nie trafiłem do siebie...

— Pomeranc — oświadcza surowo „sekundanci“ — Coś ty narobił? To ty teraz jesteś nie honorowy, tobie teraz nikt nie poda ręki...

— A jakbym ja był trup, to ty byś mi podał rękę?...

W RESTAURACJI

— Co to znaczy „systematyczna gradacja“?

— Widzisz, to jest tak: dziś jem tę pieczeń, z pieczeni, która pozostanie w kuchni jutro zrobią kotlety, pojutrze zrazy, ze zrazów klopsy, a z klopsów pasztet z „zajacą“. To jest właśnie „systematyczna gradacja“.

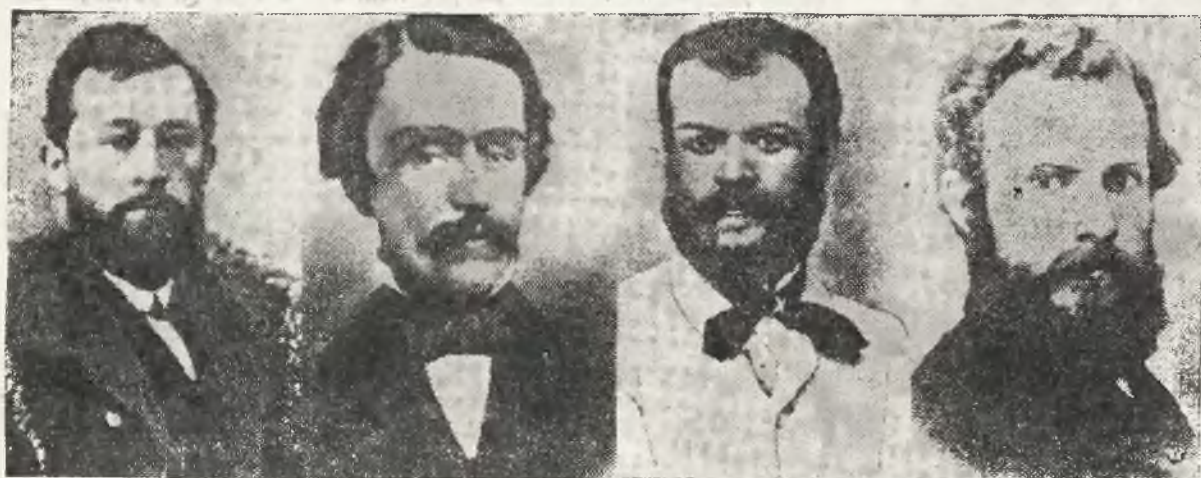
Z całego świata

W 75-tą rocznicę powstania

Ostatni weterani

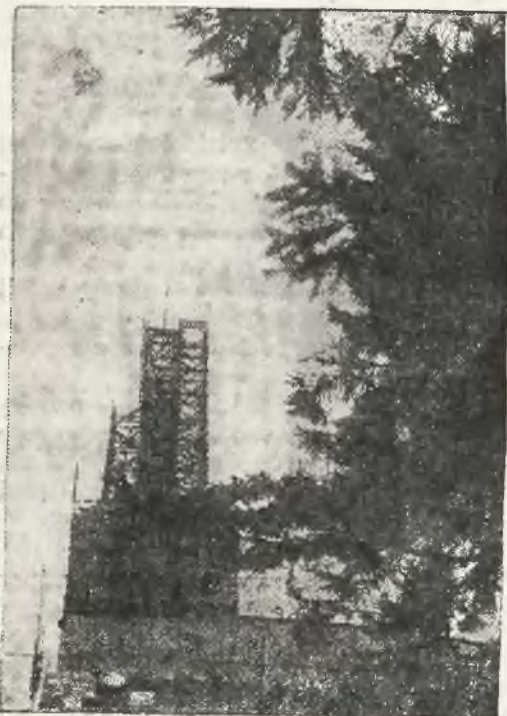

Szef Rządu Narodowego, Roman Traugutt.

Członkowie Rządu Narodowego (od lewej do prawej): Roman Żuliński, Józef Toczyski, Jan Jeziorański, Rafał Krajewski.

Telewizyjne radiostacje na szczytach górskich

Ogromne postępy czyni ostatnio telewizja. Do dalszego poważnego rozwoju przyczyni się wybudowanie dwóch wielkich stacji telewizyjnych na szczytach górskich. I tak na najwyższym szczycie Harzu na górze Brocken oraz w górach Taunusu na Eldberg już na ukończeniu znajduje się budowa stacji telewizyjnych przez firmę Telefunken. Uruchomienie nowych stacji telewizyjnych o dalekim zasięgu nastąpi ma pod koniec maja b. roku.

Powódź w Rumunii

Wskutek nagłej zmiany temperatury i roztopów śnieżnych, nawiedziła Rumunię powódź w okolicach miasta Gaores.

Na prawo: poeta Mamert Wandalli i sędziwa weteranka p. Fabianowska w świetlicy weteranów na Pradze.

Poniżej: prezes Stow. Weteranów, z 1863 r. p. Wiktor Malewski.

Delegacja oficerów niemieckich w Polsce

Uroczysty moment złożenia wieńca na Grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie przez delegację oficerów armii niemieckiej.

Przesilenie rządowe we Francji

Ożywione rozmowy w kuluarach parlamentu francuskiego w związku z przesileniem rządowym. Widzimy: ministra pracy Février, min. spraw wewn. Dormoy, i min. spr. zagr. Delbos, min Pensj — Riviere, min. Stanu — Violette.

100-lecie urodzin Artura Grottgera

W związku z setną rocznicą urodzin Artura Grottgera, jednego z największych malarzy polskich powstań, podajemy autoportret.

Sukces Boks Polskiego

Rozegrany ubiegłej niedzieli mecz bokserki Italia — Polska, zakończony zwycięstwem naszej reprezentacji w stosunku 11:5. Na zdjęciu Szymura — wicemistrz Europy (Polska) podczas walki z Terrazina (Italia).

Umorzenie sprawy o napad na redakcję ABC

Pos. Walewski nie odróżnia komunistów od narodowców

Po przemówieniu p. ministra Grabowskiego rozwinęła się obszerna dyskusja, w której pierwszy przemawiał pos. Walewski. Przemówienie to wywołało sensację na terenie parlamentarnym, ponieważ zaatakował on ministra w niebywale ostry sposób.

P. Walewski

Jest niezadowolony

P. Walewski wyraża radość, że przestępstwa są karane, ale uważa, że atmosfera, jaka się wytworzyła dookoła procesów znanych w ostatnich czasach, jest niezdrówą. Opinia jest zaniepokojona tym, że urzędy prokuratorskie nie stoją na wysokości zadania pod względem bezstronności i obiektywności zarówno w stosunku do oskarżonych, jak i do świadków. Nie można się zgodzić na to, że nieraz prokurator usiłuje terrorizować świadków.

P. Walewski

nie lubi narodowców

Słuszną jest rzeczą, że w Polsce należy wydać nieubłaganą walkę komunistom. P. Walewski jest niezadowolony, że nie widzi tej samej energii w ściganiu nielegalnych organizacji, jak ONR i jej podobne. Razi go również, że w związku z t. zw. akcją antyżydowską dwóch przywódców przylapano na gorącym uczynku wybijania szyb, a siedzieli oni tylko kilka godzin i na interwencję z zewnątrz zostali wypuszczeni.

Jeszcze Parylewiczowa

Trzecia sprawa, to głośna już dziś sprawa Parylewiczowej. Nie mogę oszczędzić pamięci ministrowi, mówi pos. Walewski, zarzutu pewnej lekomyślności i nieopanowania, co na tak wysokim stanowisku nie powinno mieć miejsca. Około tej sprawy wytworzyła się niezdrówą atmosferę sensacji. Opinia polska była przygotowana na to, że działy się tam niesłychane nadużycia. Sprawa ta przez cały rok rzucała cień na sądownictwo w Małopolsce Zachodniej. W rok później p. minister Grabowski oświadczył w Sejmie, że usunął z sądu jednego sędziego, zawieszony jeden, oraz dwóch notariuszy zostało zawieszonych. Taki był cały plon tej sprawy.

Nieznanli sprawcy

Osobną grupę stanowią procesy niedokuczone i nieznanli sprawcy. Co się stało z dochodzeniami w sprawie zamachu bombowego na p. Koca. Dlaczego ta sprawa nie została przeprowadzona do końca. Co się stało ze sprawą napadu na Wasiutynskiego, na Rutkowskiego, na Piaseckiego, na pochod socjalistyczny, a wreszcie klasyczny wypadek napadu na redakcję „ABC”. Tu nie można powiedzieć, że sprawca jest nieznan, gdyż sam się ujawnił. Dla-

czego urząd prokuratorski nie wystąpił w tej sprawie.

Sprawa drzwil zamkniętych

Wreszcie ostatnia sprawa osobista p. ministra Grabowskiego, to sprawa listu, który adw. Szumański wystosował do ministra sprawiedliwości, stawiając mu szereg zarzutów natury moralnej i etycznej. Muszę zaznaczyć z całym naciskiem, że warunki, w których odbywał się proces, były zupełnie niezwykłe. Rzecz w tym, że sprawa w obu instancjach toczyła się przy drzwiach zamkniętych ze względu na bezpieczeństwo państwa. Nie wchodzić ani na jedną chwilę w rozpatrywanie meritum postawionych zarzutów, które są powszechnie znane wobec rozpowszechnienia listu adw. Szumańskiego, stwierdzić należy, że ani jeden z tych zarzutów nie ma nic wspólnego z bezpieczeństwem państwa. Co należy sądzić o wniosku oskarżyciela w tej sprawie, który domagał się wyłączenia jawności rozprawy. Wiceprokurator sądu apelacyjnego, który pełnił funkcję oskarżyciela był do tej sprawy specjalnie delegowany przez swego zwierzchnika p. ministra sprawiedliwości. Czy jest do pomyślenia, aby wiceprokurator wniosek postawił na własną odpowiedzialność, a gdyby nawet tak było, to czy minister nie powinien był uprzedzić go, aby podobnego wniosku nie stawiał.

Pos. Sommerstein oczywiście narzeka

Pos. Prystorowa wskazywała na coraz częściej powtarzające się wypadki pociągania do odpowiedzialności sądowej osób niewinnych w celu pogrążenia ich w opinii. Wobec tego, że pobudką tych zjawisk jest albo usunięcie z drogi człowieka uczciwego, albo też inne osobiste porachunki zwraca się do ministra z apelem, by wciągnąć takie postępy do kategorii surowo karanych przez sąd.

Pos. Sommerstein stanął oczywiście gorąco w obronie żydów zdaniem jego pokrzywdzonych jak Ajzyk Szczerbowski, Chaskielewicz i inni.

Pos. Walewski dostaje odprawę

Wystąpienie p. Walewskiego przeciwko niektórym odtatom młodzieży spotkało się z należytą odprawą ze strony kilku posłów.

P. Ślaski oświadcza, że nie może zgodzić się z tym, aby wystąpienia nacjonalistów mogły być przy wyimiarze sprawiedliwości traktowane tak samo jak antypaństwowe ekcesy komunistów.

P. Hutten-Czapski: słusznie.

P. Krzczunowicz mówi, że zawsze go boli, gdy słyszy Polaka określającego jednym tchem komunistów i narodowców jako antypaństwowych. Tego, kto działa w imię ideału narodowej, stając na gruncie państwowym,

nie można podciągnąć pod wspólny mianownik z komunistami.

Umorzenie sprawy o napad na redakcję „ABC”

W odpowiedzi pos. Walewskiemu min. Grabowski oświadczył m. in. co następuje:

„Sprawa najścia na lokal cza sopisma „A. B. C.” ma w aktach ustalenie, że dochodzenia nie doprowadziły do wykrycia sprawców i wobec tego sprawa została umorzona. W toku dochodzenia zatrzymano dwóch ludzi podejrzanych o udział w tym najściu. Zatrzymano ich kilka godzin po najściu, naskutkiem pewnego świadka, który jednak następnie nie poznał wobec sędziego śledczego żadnego ze sprawców. Nie znam tej sprawy osobiście, cytuję w tej chwili tylko to co jest w aktach”.

O zamachu na p. Koca

W sprawie zamachu na p. Koca oświadczył minister, że „z uwagi na tajemnicę śledztwa nie

mogę panom wiele objawić. Są jednak aresztowani i przypuszczam, nie długo będzie pan poseł miał możność przekonać się do wiodnie o postępie tej sprawy”.

Sąd Apelacyjny w Warszawie rozpatrywał proces o wielką katastrofę kolejową na stacji Rudniki pod Częstochową, gdzie w marcu ub. r. pędząca lux-torpeda wpadła na pociąg towarowy. Jak się okazało, po przeprowadzonym śledztwie, wypadek nastąpił z powodu wadliwego nastawienia zwrotnicy przez Jana Bekusa.

Wskutek wypadku 5 pasażerów torpedy zostało zabitych na miejscu, kilkunastu zaś odniosło ciężkie rany. Prokuratura sądu okręgowego w Częstochowie oskarżyła Bekusa o niedbalstwo służbowe i nieumyślne spowodowanie wypadku torpedy. Obrońca Bekusa, adw. Ułas dowodził, że od-

powiedzialność spada na dyrekcję kolejową, która ze względów oszczędnościowych powierzyła funkcję zwrotniczy niewykwalifikowanemu czasowemu robotnikowi, jakim jest oskarżony. Sąd okręgowy podzielając te wywody, uniewinnił Bekusa, lecz apelację założył prokurator.

Obecnie sąd apelacyjny zatwierdził wyrok uniewinniający, podkreślając w motywach, że tragiczna katastrofa była wynikiem niedbalstwa dyrekcji kolejowej, która kierowała się złe pojętą oszczędnością. Bekus bowiem był czasowym robotnikiem, nie miał żadnego wykształcenia fachowego, ani też nie zdał egzaminu na

Czerwone róże i zgniłe jajka

Zajścia na S. G. H.

Na S. G. H. ponownie do demonstracji studentów przeciw prof. Lipińskiemu. Na wykładzie prof. Lipińskiego byli jedynie żydzi i filosemici. Gdy prof. Lipiński wszedł na salę jedna ze studentek filosemitki wrzuciła mu czerwone róże.

Natomiast po wykładzie, gdy prof. Lipiński szedł do kancelarii został wśród okrzyków „precz” obrzucony zgniłymi jajkami przez

młodzież polską. Gdy po zajściach wyszedł do hotelu Rektor prof. Makowski młodzież wznosiła okrzyki na cześć p. Rektora i prof. Lotka kuratora organizacji akademickich. Po zajściach ukazały się ulotki studentów żydów stojące w obronie prof. Lipińskiego. Młodzież narodowa kolportowała list otwarty do prof. Lipińskiego, wzywający go do zrzeczenia się katedry.

„Oszczędność” Dyrekcji Kolejowej

Kosztowała życie 5 ludzi

i naraziła kolej na milionową stratę

Sąd Apelacyjny w Warszawie rozpatrywał proces o wielką katastrofę kolejową na stacji Rudniki pod Częstochową, gdzie w marcu ub. r. pędząca lux-torpeda wpadła na pociąg towarowy. Jak się okazało, po przeprowadzonym śledztwie, wypadek nastąpił z powodu wadliwego nastawienia zwrotnicy przez Jana Bekusa.

Wskutek wypadku 5 pasażerów torpedy zostało zabitych na miejscu, kilkunastu zaś odniosło ciężkie rany. Prokuratura sądu okręgowego w Częstochowie oskarżyła Bekusa o niedbalstwo służbowe i nieumyślne spowodowanie wypadku torpedy. Obrońca Bekusa, adw. Ułas dowodził, że od-

powiedzialność spada na dyrekcję kolejową, która ze względów oszczędnościowych powierzyła funkcję zwrotniczy niewykwalifikowanemu czasowemu robotnikowi, jakim jest oskarżony. Sąd okręgowy podzielając te wywody, uniewinnił Bekusa, lecz apelację założył prokurator.

Obecnie sąd apelacyjny zatwierdził wyrok uniewinniający, podkreślając w motywach, że tragiczna katastrofa była wynikiem niedbalstwa dyrekcji kolejowej, która kierowała się złe pojętą oszczędnością. Bekus bowiem był czasowym robotnikiem, nie miał żadnego wykształcenia fachowego, ani też nie zdał egzaminu na

stanowisko zwrotniczy. Funkcję swo pełnił tylko dzięki temu, że dyrekcja ze względów oszczędnościowych, nie chciała przyjąć wykwalifikowanego pracownika. Skutki tej oszczędności były opłakane. Kolej poniosła straty około miliona złotych nie licząc krwawych ofiar katastrofy.

Gen. Gamelin generalissimusem francuskim

PARYŻ, 21. 1. Nominacja generała Gamelina na szefa sztabu obrony narodowej przyjęta została z wielkim uznaniem w sferach politycznych. Gen. Gamelin był dotychczas tylko szefem sztabu generalnego armii, czyli w razie wojny naczelnym wodzem armii lądowej. Obecnie zaś w razie wojny będzie on generalissimusem połączonych sił zbrojnych lądowych, morskich i powietrznych.

Konfiskata broszury prof. Romera

LWÓW, 21. 1. Przemówienie profesora Romera, wygłoszone w dniu 16 b. m. na zjeździe lwowskiego „Zarzewia”, miało być wydane jako 16-stronnicowa broszura. Uległa ona jednak konfiskacie.

Katastrofa kolejowa na granicy niemieckiej

KATOWICE, 21. 1. W pogranicznej miejscowości Olzie, pow. rybnicki, wydarzyła się katastrofa, która nie pociągnęła za sobą na szczęście ofiar w ludziach.

Oto wskutek mylnego nastawienia zwrotnicy pociąg osobowy manewrujący na stacji wjechał na ślepy tor. Zanim zwrotniczy spostrzegł swą omyłkę, lokomotywa wjechała na wał ochronny

i uległa zgruchotaniu, a wraz z nią dwa wagony. Szkody materialne są dość znaczne.

PAMIĘTAJ O BEZROBOTNYCH NARODOWCACH

Zyd morderca strzelał z zamkniętymi oczyma

Sąd Okręgowy rozpatrywał sprawę Jojny Cybulskiego, współwłaściciela przedsiębiorstwa autobusowego w Kolbielu pod Mińskiem Mazowieckim,

który dokonał morderstwa na osobie współwłaściciela miejscowego fryzjera Słazmy Rosenberg. Cybulski zamordował Rosenberga dwoma strzałami z rewolweru, przy czym dokonał tego mając zamknięte oczy. Jak ustalilo dochodzenie, od dłuższego już czasu istniały nienasanki pomiędzy Rosenbergiem a Cybulskim. Fryzjer miał maltretować przedsiębiorcę autobusowego, wymuszając od niego pieniądze przy pomocy terroru i szantażu, groząc złożeniem meldunków o różnych nadużyciach, jakie istniały w przedsiębiorstwie Cybulskiego. Na jesień ub. roku około godz. 5-ej rano, Cybulski niespodziewanie spotkał się z Rosenbergiem. Widząc swego wroga, krzyknął: „Panie Rosenberg, ja nie mogę na pana patrzeć!” — i zamknąwszy oczy wyciągnął rewolwer, z którego oddał dwa strzały. Obie kule były celne i trafiły Rosenberga w okolice serca.

Przemówienie gen. Skwarczyńskiego

WILNO, 21. 1. W dniu dzisiejszym odbyło się pożegnanie gen. Skwarczyńskiego. Przy tej okazji nowy szef Ozone wygłosił dłuższe przemówienie, które jednak nie zawierało żadnych zasad programowych.

Generał Skwarczyński mówił wprawdzie, że nie pójdzie, ani na prawo, ani na lewo, ani drogą centrową, ale pójdzie drogą prowadzącą do potęgi Polski, ale nie wskazał, jaka to będzie droga.

Cybulski tłumaczył się, iż nie chciał śmierci swego przeciwnika, którego pragnął jedynie nastraszyć. Wyrok ogłoszony będzie jutro, w sobotę o godz. 1-ej.

501 przeciw 1

Niespodziewany sukces Chautemps'a w Izbie Deputowanych

PARYŻ, 21. 1. Wynik głosowania nad wotum zaufania dla rządu Chautemps, który zdołał zgrupować około siebie 501 głosów przeciwko jednemu, przeszedł wszelkie oczekiwania kół parlamentarnych i wywołał prawdziwą sensację w Izbie Deputowanych.

Bezpośrednio przed głosowaniem i po przemówieniu b. premiera Flandin, który zapowiedział w imieniu swego klubu centrowego, iż głosować będzie za rządem, jak również po podpisaniu przez komunistów wraz z socjalistami i radykałami wniosku o wotum zaufania, nie ulegało wątpliwości, że rząd zgromadzi bardzo poważną większość, która obliczano na mniej więcej 450 przeciw 50. Spodziewano się bowiem, że gabinet Chautemps zgromadzi koło siebie większość deputowanych od komunistów do centrum, zgodnie z formułą rzucaną jeszcze przez Bluma: „Od Thoreza do Reynaud”. Rzeczywi-

stość jednak przeszła oczekiwania. Okazało się, że nawet prawica z federacją republikańską, głosowała za rządem.

Jeden głos, który padł przeciw rządowi, według informacji kuliaryowych, był zapewne głosem deputowanego lewicowego Bergery, który w swym przemówieniu zaangażował się przeciwko nowemu gabinetowi i nie mógł się cofnąć.

Wynik głosowania jest więc wielkim sukcesem parlamentarnym rządu i osobistym premiera Chautemps. Jak podkreślają w kuluarach, jest to większość, jakiej nie uzyskał żaden rząd francuski od czasu Clemenceau.

Należy zaznaczyć, że w większości tej każda z grup głosowała za swymi hasłami, które każdy odnalazł w exposé rządowym. Radykali za zapowiedzią spokoju społecznego, tradycyjną polityką finansową i pewnością, że rząd nie ucieknie się do kon-

Po śmiertelnym zatruciu aresztowanie dwóch pracowników gazowni

ŁÓDŹ, 21. 1. W związku z wstrząsającą tragedią w rodzinie Goldmanów w Łodzi, gdzie wskutek zatrucia gazem świetlnym poniosła śmierć 9 osób, w dniu dzisiejszym z polecenia władz prokuratorskich aresztowani zostali 2 pracownicy gazowni miejskiej. W areszcie osadzono ślusarza gazowni, Bolesława Głowackiego oraz inspektora rejonowego gazowni, Franciszka Klepczarkę.

Głowacki z polecenia inspektora Klepczarka dokonał włączenia gazu do restauracji w domu nr. 22 przy ul. 11-go Listopada, skąd biegnie

stary, niezabezpieczony i oddawna nieużywany rurociąg do pokoju Goldmanów. Obydwaj aresztowani oświadczyli, że rury łączącej z pokojem Goldmanów nie zauważyli.

Dziś rano odbył się pogrzeb 7 ofiar śmiertelnego zatrucia, a mianowicie członków rodziny Goldmanów.

W ostatniej chwili zdołano zidentyfikować zwłoki zmarłej młodej chrześcijanki, która wraz ze swym 5-tygodniowym dzieckiem poniosła śmierć razem z Goldmanami. Jest to bezrobotna 29-letnia służąca, Helena Zemłówna.

Projekt budowy „Łuku Triumfalnego” we Lwowie

LWÓW, 21. 1. We Lwowie wysunięty został projekt, aby pieniądze zebrane na budowę pomnika Marszałka Piłsudskiego przeznaczyć na budowę monumentalnego łuku triumfalnego. W r. 1940 Lwów obchodzić będzie 600-ną rocznicę przynależno-

Ceny ogłoszeń:

za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpal- ty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-ej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W Dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1,50 zł, opisy specjalne — 3 zł, leżarskie 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy. — tusty druk — podwójnie (ogłoszenie dysponowane tylko do wydania warszawskiego (bez prowincjonalnej mutacji) w tekście str. 2 — 70 gr., w reklamach str. 5 — 50 gr. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Aleja Jerozolimska 3a — biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po pol. l. tel. 727-33.

Każdy kupiec polski powinien czytać

TYGODNIK HANDLOWY

ORGAN STOWARZYSZENIA KUPCÓW POLSKICH

Warszawa, Żelna 50

Egzemplarze okazowe na żądanie

8 wagonów strzaskanych 1 zabity — 25 rannych

LONDYN, 21. 1. Pociąg pasażerski przybywający z Londynu, zderzył się na stacji Headon z oczekującym tam pociągiem, który przed chwilą przybył z Oakled, North Bedford. Obie maszyny wyskoczyły z szyn, 5 wa-

gonów pasażerskich i 3 wagony bagażowe zostały strzaskane. Jedna osoba postradała życie, z pomiędzy 25 rannych, ciężiej obrażonych przewieziono do szpitala.

Losowanie książeczek premiowych P. K. O.

Dnia 20 stycznia 1938 r. odbyło się w P. K. O. piąte publiczne premiowanie na wkłady oszczędnościowe premiowane serii IV-tej.

W premiowaniu brały udział książeczki, na które wniesiono wszystkie wkłady za ubiegły kwartał w terminie do dnia 2 stycznia 1938 r.

Premie po zł. 1000 padły na nr. nr. 301628 348531 361804 367440 373407.

Premie po zł. 500 padły na nr. nr. 300787 301742 311295 318115 318839 326913 328742 328989 334759 337118 341456 352478 356093 362754 363396 374195 391370 392771 393509 395890

Premie po zł. 250 padły na nr. nr. 300591 300642 301508 302379 305062 306056 306218 306363 308336 308337 311839 312021 314696 315199 317152

317413 317625 317749 321878 326647 330280 335284 336480 337077 340147 342698 344920 346268 347321 348181 349927 352439 353096 354100 354326 355300 355373 355609 358172 359004 359752 363821 367459 367781 368953 369559 370438 374817 380916 381522 387058 388008 390852 391529 393126 393374 393633 395379 398021 398926

Równocześnie padły 203 premie po zł. 100.

Po raz drugi padły premie zł. 100 na nr. nr. 347853 357127 378208. — Ogółem padło 288 premii na łączną kwotę zł. 50.800.

O wylosowanych premiach właściciele książeczek są powiadomieni listownie.

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121. Telefony 666-62 (sekretariat) 666-99 (ogólny). Oddział miejski „ABC” Al. Jerozolimska 3a. Tel. 88-333. — Zgłoszenia interesantów codziennie w godzinach 17.30 — 19.00.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121. Tel. 309-33. Kantor prenumerata: Al. Jerozolimska 3a. I piętro. Tel. 8-18-33. Zarząd i Dział Ogłoszeń: Al. Jerozolimska 8a. Tel. 727-33. Konto P. K. O. 23400.

Skrzynka Pocztowa 745. Adres telegraficzny: — ABC Warszawa.

PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź, Piotrkowska 103. Tel. 11-44. Biuro czynne w godz. 10—18 i 15—18. Poznań, 27 Grudnia 2, Włodawek, Cyganki 84, tel. 135, Kalisz, Rzeźnicza 4, tel. 477, Katowice, ul. Stawowa 16, tel. 318-28.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnikiem do domu) i na prowincję zł. 2,30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziełami Sienkiewicza zł. 3,30 miesięcznie. Za granicą zł. 4,00. Wyd. B (z premią książkową) zł. 5,50. W Austrii, Czechosłowacji, W. M. Gdańsku i na Węgrzech cena prenumeraty jak w kraju. Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych rękopisów redakcja nie odpowiada.